Hou ende Trou

2026

Heilig Graf

Inhoud

Voorwoord (Hilde Robrechts) 3

Kloosternieuws (zuster Gert en medezusters) 4

Onze school leeft (Sarah Lauwerysen) 6
Algemeen directeur aan vooravond pensioen
Internationale uitwisseling: New Hall en Erasmus+
Nieuwe zevende jaren in studieaanbod
Bouwrealisaties in beeld
Samenwerking Veiligheid en Defensie-eenheid 3 Para
2B Opstroom als opstap naar dubbele finaliteit

Grafhistorie 16
25 juni 2026: 200 jaar Patersstraat (Ingrid Van Ransbeeck)
Collectie Heilig Graf (Dries Horsten)
Piot, (g)een wandeling door het park (Dries Horsten)
Gezocht! (Dries Horsten)

Wist u? 28

Het woord is aan u! 30
In gesprek met Mia Suykerbuyk
In gesprek met Debby Wilmsen

Uw lief en leed 34
Overlijdens
Geboortes

Ontmoeting oud-leerlingen 38
Diner oud-leerlingen
Oud-leerlingenavond

Hou ende Trou-belangen 39

Voorwoord

Hou ende Trou, editie 2026

Heilig Graf | Veerkrachtig

Lieve lezer

De kracht van het DNA van onze organisatie beleven we elk dag opnieuw in ons dagelijks bezigzijn in de school of het internaat. Al 364 jaar lang is het Verrijzenisgeloof de bron van dit DNA. *Wie zijn we? Waar staan we voor? Wat bezielt ons? Hoe vertalen we dat elke dag in ons onderwijs?* Op die vragen werden doorheen de eeuwen gepaste antwoorden geformuleerd, rekening houdend met de maatschappelijke evoluties en de uitdagingen eigen aan elke periode.

De zusters leerden ons wat veerkracht betekent. Telkens weer nieuwe paden verkennen in functie van veranderende inzichten en noden in het onderwijs en het samen leven. We groeien niet alleen mee met maatschappelijke evoluties, maar we leerden ons ook strategisch af te stemmen op toekomstige uitdagingen. *Voorsprong op morgen!* Dit toont de wendbaarheid van onze organisatie.

Het vierletterwoord *WIJS* vat vandaag ons DNA krachtig samen: warm, innovatief, jong talent en sterk merk. Ook in deze editie illustreren we dit met voorbeelden van vandaag. Zo zetten we voluit in op internationale uitwisseling van leerlingen en collega's. We connecteren daarbij ook met scholen van andere priorijen van Kanunnikessen van het Heilig Graf.
Daarnaast verneem je meer over recente wijzigingen in ons studieaanbod. Net als de voorbije 363 jaar wordt er gebouwd en verbouwd in functie van het onderwijs van morgen. We doen dat met respect voor het monumentale en unieke karakter van onze schoolgebouwen, zowel binnen als buiten.
In de rubriek *Wist u?* vind je ongetwijfeld nog voorbeelden van ons DNA.

Twee oud-leerlingen blikken terug op hun tijd in het Heilig Graf en hoe het hen gevormd heeft. Daarnaast mag de *Grafhistorie* in deze editie weer niet ontbreken. Collega en chroniqueur Dries Horsten werkt al jaren met een groep van meer dan 20 vrijwilligers naarstig aan het in kaart brengen en ontsluiten van de *Grafse geschiedenis en de Collectie Heilig Graf*. Ook doorheen hun verhaal zal je de veerkracht van het Heilig Graf én het team Collectie ervaren.

In mijn bijdrage blik ik terug op 21 jaar mogen werken als leidinggevende in onze organisatie. In het spoor van de zusters verder wandelen en samen met collega's het DNA van het Heilig Graf op een eigentijdse wijze mee vertalen, beleven en uitdragen is een fantastische opdracht die me werd toevertrouwd. Vanuit mijn persoonlijke identiteit voelde ik mij van bij de start verbonden met het DNA van de organisatie. Het onwrikbare geloof in mensen, in kansen geven, in terug mogen rechtstaan zonder de ander te ver- of beoordelen, dat inspireert me elke dag.
Onze organisatie mee voorbereiden op de toekomst geeft me energie en zet me elke dag nog steeds met veel zin letterlijk in beweging.

Zoals het hoort, start deze editie met nieuws uit onze kloostergemeenschap. Zij en alle zusters die hen voorgingen, hebben onze scholen het leven gegeven.

Tot slot blikken we vooruit op de oud-leerlingen-activiteiten in april en mei 2026.

Veel leesplezier

Hilde Robrechts
Algemeen directeur

Kloosternieuws

door zuster Gert en medezusters

Een veelgestelde vraag aan ons is: met hoeveel zijn jullie nog? De 'nog' hindert ons wat, want het is niet zo dat dit aantal met een regelmaat verandert. Gelukkig maar. In de periode tussen nu en de vorige Hou ende Trou-uitgave, heeft zuster Ignatia ons verlaten. Ze overleed op 14 april 2025. Ze werd 102 jaar. Ze was de verantwoordelijke voor de poetsploeg in Turnhout. Ze nam tot haar laatste dag deel aan ons leven.

We zijn dus op vandaag, 19 januari 2026, met 14 zusters tussen 58 en 94 jaar. Bij leven en welzijn zullen er, als iedereen verjaard is, 7 zusters boven de 90 jaar zijn.

Hoe ziet ons leven er dan nu uit?
Dat valt nog mee. De ouderdomskwaaltjes nemen toe, het tempo verandert, de mobiliteit verkleint – wat soms wel als spijtig wordt ervaren.
Wij leven als zusters van het Heilig Graf samen in een mooi en degelijk klooster, te midden van een groene omgeving.
Geholpen door toegenegen leken en zelf nog inbrengend wat we kunnen, beleven we ons kloosterlijk bestaan in samenleven, in gebed en kleine taken. We ervaren dit als zinvol en goed.
Zie hier wie dat zijn: zuster Hélène, Rafael, Aline, Machteld, Magda De Graeve, Lief, Ilona, Oda, Gracia, Monique, Liesbet, Andrea, Gert, Suzanne.

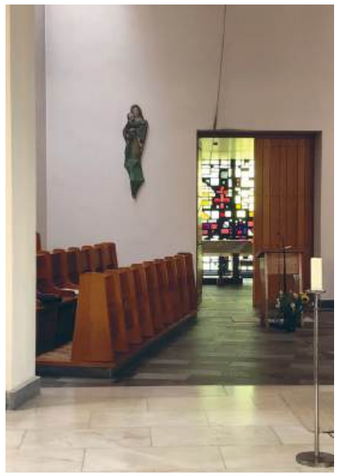

Op Suzanne na allemaal 'bekenden'. Suzanne is in oorsprong een Rwandese medezuster die door levensomstandigheden hier is terechtgekomen. Zuster Machteld verblijft in een woonzorgcentrum in de buurt. We kunnen haar vlot bezoeken.

Zo leven we hier samen: dicht bij elkaar, bij God, bij de natuur en via de moderne communicatiemiddelen ook niet ver van wie ons ter harte gaan.

Dankzij het regelmatige bezoek van de schooldirectie kunnen we ook onze scholen wat volgen in hun lief en leed. We zijn daar heel dankbaar voor.

Ook jullie, die dit lezen, gaan ons ter harte. Vaak komt ook dat verleden nog ter sprake.

Wie eens in Westerlo zou komen wandelen: je bent altijd welkom in de Abdijstraat 38. Wij zijn meestal thuis.

Allerbeste wensen voor jullie allen.
Zr. Gert en medezusters

Onze school *leeft*

Algemeen directeur aan vooravond pensioen

Op 1 september 2026 neemt Heilig Graf afscheid van een icoon. Na meer dan vier decennia in het onderwijs - waarvan 21 jaar in het Heilig Graf - sluit Hilde Robrechts haar loopbaan af als algemeen directeur en afgevaardigd bestuurder. Al die jaren gaf ze meer dan 100 procent van zichzelf, gedreven door een diep geloof in mensen, in onderwijs en in de kracht van een gedeeld project. Een gesprek over leiderschap, maatschappelijke evolutie en thuiskomen.

Met dankbaarheid en voldoening kijkt Hilde Robrechts vandaag terug op haar loopbaan in het onderwijs. “Ik heb 41 jaar in het onderwijs gewerkt, waarvan de laatste 21 jaar in het Heilig Graf. Op 1 september 2005 startte ik als directeur van campus Klinkstraat, net in een periode van grote reorganisatie na de overname van het Sint-Lutgardisinstituut. Een jaar later volgde mijn aanstelling als algemeen directeur en afgevaardigd bestuurder in opvolging van Jan Van den Brandt.”

Die overstap voelde als thuiskomen. “Ik belandde terug in een geliefde en vertrouwde omgeving. In 1971 besloten mijn ouders immers om me na het derde leerjaar in de meisjesschool van Oud-Turnhout in te schrijven in het vierde leerjaar in onze basisschool Apostoliekenstraat. Negen jaar later zat mijn middelbare schooltijd erop en trok ik naar Leuven.”

Wat Hilde al die jaren dreef, was meer dan een functie of verantwoordelijkheid. “Ik ben bijzonder dankbaar voor de kansen die ik kreeg om samen met collega’s het DNA van onze organisatie te beleven, uit te dragen en te actualiseren. De verrijzenisspiritualiteit en de manier waarop de zusters die al meer dan 350 jaar vertalen in een levende schoolcultuur, vind ik ronduit verbluffend. Die zit letterlijk in de muren gebakken.”

In dat spoor verder mogen gaan, gaf haar meer dan 20 jaar lang richting én voldoening. “Geen enkele dag ben ik met tegenzin komen werken. Ondanks de moeilijkheden en de grote verantwoordelijkheid heb ik nooit getwijfeld of ik deze opdracht wel zou blijven doen. Het Heilig Graf werd al snel ook mijn kindje, waarvoor ik zorg wilde dragen.”

Belangrijke realisaties

Bij haar start als algemeen directeur nam Hilde de tijd om zich in te werken. “Ik gaf mezelf eerst een jaar om de medewerkers, de schoolcultuur, de organisatie, de dagelijkse werking, de interne en externe relaties … te leren kennen en ervaren. Het viel me snel op dat de schoolorganisatie goed in elkaar zit, dat de samenwerking vlot verloopt, dat het onderwijsaanbod sterk, divers en kwaliteitsvol is én dat er aandacht is voor de brede vorming van leerlingen. Dit strookte helaas niet met het imago van de buitenwereld ten aanzien van onze scholen. Kortom, er was nood aan een duidelijke profilering van onze organisatie: Wie zijn wij? Waar staan we voor? Wat is onze missie en visie?

Dit vertaalde zich onder meer in de aanwerving van een communicatiedeskundige die we snel vonden onder onze oud-leerlingen. We kozen ervoor om eerst de interne communicatie te optimaliseren. Dat was echt nodig in onze grote organisatie. Daarna werkte Sarah Lauwerysen een totaal communicatiebeleidsplan uit dat jaarlijks wordt geactualiseerd en ook gerealiseerd met de gehoopte resultaten.

> *“Het Heilig Graf werd snel mijn kindje, waar ik zorg voor wilde dragen.”*

Vijftien jaar geleden voelde het team de nood om het opvoedingsproject van de school te actualiseren. “Met een vertegenwoordiging vanuit de verschillende geledingen werkten we daaraan. Zo werd WIJS geboren. Met dit vierletterwoord wordt de kern van het opvoedingsproject samengevat: warm, innovatief, jong en sterk merk. WIJS is nu onze toetssteen voor elk beleidsdomein, bij elke beslissing, bij elke keuze. Het werd inmiddels vertaald naar het personeelsbeleid, de leerlingenbegeleiding, het zorgbeleid en het onderwijskundig beleid. Maar het biedt ons ook handvaten bij het gebruik en de inrichting van het patrimonium, financiële beslissingen en bouwwerken.

Om dit dagdagelijks te blijven waarmaken, zetten we sterk in op het vinden én houden van goede medewerkers die de identiteit van onze organisatie omarmen en die de nodige competenties hebben voor de job die hen wordt toevertrouwd. Dit geldt ook voor alle leidinggevenden in onze organisatie. Zij kunnen rekenen op een grondige selectie, een professionele begeleiding en coaching intern en extern en een sterk netwerk van directieleden, beleidsmedewerkers en administratief medewerkers. Zorg voor medewerkers is immers even belangrijk als zorg voor leerlingen. Zij zijn het menselijk kapitaal van onze organisatie die goed onderwijs mogelijk maken, die zorgen dat we ons project WIJS op de klasvloer kunnen waarmaken.”

Persoonlijke groei

De jarenlange samenwerking met een grote diversiteit aan mensen qua job, identiteit, achtergrond, opleiding … heeft mevrouw Hilde als mens veranderd of - zoals ze zelf zegt - “absoluut verrijkt”.

“Ik leerde door de jaren heen intenser luisteren en vanuit het perspectief van de ander de boodschap en de beleving te begrijpen. Als jonge leidinggevende reageerde ik vaak te snel, te weinig doordacht en ongenuanceerd. Nu probeer ik meer het gedrag van de ander te begrijpen en minder te (ver)oordelen. De laatste jaren ervaar ik mezelf als milder en bedachtzamer.”

“In mijn 20-jarige loopbaan in het HIVSET had ik ook gedurende 15 jaren een leidinggevende opdracht. Maar in mijn huidige opdracht als algemeen directeur en afgevaardigd bestuurder van zo’n gerespecteerde én grote onderwijsinstelling met 4600 leerlingen en 730 medewerkers heb ik echt ervaren wat (eind)-verantwoordelijkheid dagelijks betekent en dit in ‘goede én kwade dagen’. Deze ervaring heeft een grote invloed op wie ik nu ben als mens, echtgenote, (groot)moeder, collega, leider. Hier ben ik de mensen die mij deze job toevertrouwden oneindig dankbaar voor.”

"Medewerkers zijn het menselijk kapitaal van onze organisatie."

Goed schoolleiderschap

Hilde heeft een duidelijke visie over goed leiderschap. "Je geeft richting in functie van het opvoedingsproject en hebt invloed op de wijze waarop dit wordt uitgewerkt en vertaald in het dagelijkse schoolleven. Je hebt verbinding met medewerkers en externe netwerken. Aanspreekbaarheid, waarderen en motiveren van medewerkers zijn een essentieel onderdeel van de opdracht. Je handelen staat altijd in functie van het leren, leren als leerling en ook het leren van alle medewerkers om samen de kwaliteit van ons onderwijs te verbeteren, want dat is onze maatschappelijke opdracht! Dit vraagt als leider authenticiteit (jezelf zijn, kritisch reflecteren en jezelf bijsturen), een stevige gedrevenheid én bezieling (identificatie met het DNA van de organisatie) én veerkracht. Maar ook daadkracht om goede beslissingen te durven nemen - en liefst op het juiste moment - voorafgegaan door een inschatting van mogelijke gevolgen. Deze zaken van goed schoolleiderschap heb ik gaandeweg geleerd, maar er is nog altijd een foutenmarge …"

Balans tussen traditie en innovatie

Traditie en innovatie waren voor Hilde nooit tegenpolen. "Innovatie zit in ons DNA. De zusters waren altijd voorlopers. Denk aan de vernederlandsing, de start van het kunstonderwijs, het brede onderwijsaanbod, het VSO ... Die innovatieve kracht blijven we realiseren. Het recente aanbod van STEM-richtingen en -projecten, de vier sporen van internationalisering, het aanbod van keuzepakketten in het eerste jaar secundair onderwijs op twee niveaus, het CLIL-onderwijs … is hiervan een voorbeeld. Maar ook de uitwerking van een stevig relatiebeleid waarbij we inzetten op preventie, interventie en herstel in functie van het gewenste gedrag van leerlingen."

Maatschappelijke evolutie

De school evolueerde mee met maatschappelijke veranderingen. "Een school is een mini-samenleving. Onze schoolbevolking vormt een spiegel van die grote, lokale samenleving. Dat vraagt om een verheldering van onze identiteit, onze waarden en normen. Die worden vertaald naar een afgelijnd afsprakenkader en een duidelijk 'speelveld' met goed aangeduide grenslijnen.
Tegelijk zijn we door de jaren heen, net als andere organisaties in de dienstensector, ook een onderneming geworden. Als vzw moeten wij voldoen aan heel wat (recente) regelgeving inzake financieel beheer, patrimoniumbeheer, preventie- en veiligheidsbeleid, personeelsbeleid … De wet op de overheidsopdrachten, gemengde btw-plicht, aanwezigheids- en re-integratiebeleid zijn er enkele voorbeelden van. Het gaat dan voornamelijk om de zogenaamde secundaire processen in het onderwijs - het onderwijs is het primaire proces - die ook behartigd moeten worden. Dit vereist de inzet van mensen op niveau van onze hele vzw met specifieke profielen en beroepservaring, vaak opgebouwd in de privésector. Zij zijn even onmisbaar in onze organisatie en doen in de schaduw van het primaire proces essentiële zaken in functie van het schoolbestuur. Zonder hen kunnen we die enorme verantwoordelijkheid als lokaal bestuur en dus ook als werkgever - de derde grootste van stad Turnhout - niet meer behappen."

Inspiratie

Inspiratie haalde Hilde uit diverse bronnen. "Als jongste van vijf ben ik opgegroeid in een gezin met ouders die een eigen zaak hadden. Ook mijn zus en drie broers werken als zelfstandigen. Ik had een warme thuis en leerde al gauw wat ondernemen en leidinggeven aan medewerkers betekent. Als onderwijspedagoog en ziekenhuiswetenschapper voelde ik vrij snel dat lesgeven niet echt mijn roeping was. Ik wou in het onderwijs of de gezondheidssector mee het verschil maken - dat klinkt misschien pretentieus, maar zo denk ik er nu, meer dan 40 jaar later over. Zo kwam ik vrij snel in onderwijs in een leidinggevende rol. Ik zal nooit vergeten hoe mijn toenmalige directeur mij de vraag stelde tijdens een ziekenhuisbezoek bij de geboorte van onze eerste zoon in 1991. Ook bij de geboorte van onze dochter en onze twee volgende zonen kwamen gelijkaardige vragen. Zo belandde ik uiteindelijk in het Heilig Graf.

Mijn voorganger, Jan Van den Brandt, ben ik bijzonder dankbaar voor zijn ondersteuning tijdens mijn eerste jaren. Zowel bij het samenwerken aan de opdrachten van de leerkrachten tijdens de zomervakantie van 2005 als nadien kon ik een beroep op hem doen. Ik heb hem tientallen keren gebeld en regelmatig overlegden we op school. Zo'n wijs persoon met zoveel ervaring heeft mij echt een basis gegeven om als algemeen directeur en afgevaardigd bestuurder te functioneren.
Ook de feedback van collega's - bestuurders, directieleden en andere medewerkers - bezorgde me telkens een nieuw inzicht en nuanceerde mijn mening.
Daarnaast werd ik geïnspireerd door vele vormings- en ontmoetingsmomenten, zowel binnen onderwijskringen als in ondernemingsplatformen. Netwerken was voor mij altijd een bijzondere en inspirerende ervaring als leidinggevende."

Opvolger

Voor haar opvolger, Joke Jacobs, heeft Hilde een helder advies: "De samenleving zal blijven veranderen en het zal alsmaar sneller gaan: technologische evolutie, gezinspatronen, verwachtingen van ouders ... Blijf standvastig en trouw aan het opvoedingsproject. Wij zijn dit schatplichtig aan de spiritualiteit, de oorsprong van onze school, uiteraard rekening houdend met de tijdsgeest. Weet dat de Zusters Kanunnikessen van het Heilig Graf Turnhout meer dan drie eeuwen lang school maakten en inspireerden en dat je in die voetsporen mag verder wandelen! Je zal vele administratieve taken doen die misschien aanvoelen als moetjes; dat hoort nu eenmaal bij elke job. Maar besef dat je met andere initiatieven echt het verschil kan maken voor alle medewerkers en leerlingen!
Blijf vooral jezelf en gun jezelf ook de ruimte om fouten te maken. Perfectie bestaat niet. Omring je met medewerkers en externe partners die je doordacht feedback geven en met wie je kan overleggen en ideeën aftoetsen vóór je beslissingen neemt of actie onderneemt. Ik heb er alle vertrouwen in dat mijn opvolger Joke Jacobs een mooi parcours zal afleggen in deze functie!"

Toekomstplannen

En straks? Dan wordt het tijd om te vertragen. "Op 1 september 2026 vertrek ik als pelgrim met de fiets naar Compostella. Ik zie het als een overgangsritueel om te leren vertragen, terug te blikken op mijn professionele loopbaan en na te denken voor de volgende jaren. Ik wil me ook nog dienstbaar blijven maken in het onderwijs, maar dan op vraag en waar ik een zinvolle bijdrage kan leveren. Daarnaast wil ik zeker voor mijn gezin - kinderen en kleinkinderen - meer tijd nemen. Mijn - inmiddels volwassen - kinderen zeggen al jaren dat 'ons mama altijd aan het werken is'. Ook vrijwilligerswerk waarbij ik niet te veel moet nadenken of vergaderen, zie ik nog wel zitten. Maar het zal geen evidente overgang zijn van het huidige werkritme naar die nieuwe periode."

Dankbaar

In het hele interview met Hilde weerklinkt ook een gevoel van dankbaarheid. "Ik ben erg dankbaar voor de vele kansen die ik de afgelopen 21 jaar kreeg in het Heilig Graf en in het bijzonder aan de zusters en ons lokaal schoolbestuur, van wie ik van bij de start veel vertrouwen voelde. Ook aan Jan Van den Brandt als mentor, Peter Ennekens als mijn rechter- en corrigerende hand, de vele naaste medewerkers van de algemene diensten én het voltallige directieteam. De jaarlijkse directiedriedaagse die we sinds 2008 organiseren met het volledige team van basis- en secundair onderwijs én internaat bracht ons dichter bij elkaar en gaf ons extra veer- en daadkracht. Dikke merci collega's!
Uiteraard ben ik ook dankbaar voor alle medewerkers die het onderwijs in ons Heilig Graf elke dag opnieuw waarmaken of ondersteunen. Zij doen er echt toe in het leven van de zovele kinderen en jongeren die aan ons worden toevertrouwd. Een hele dikke merci voor alle vriendschap en héél veel fijne momenten! Ik ga jullie missen …"

Internationale uitwisseling: New Hall en Erasmus+

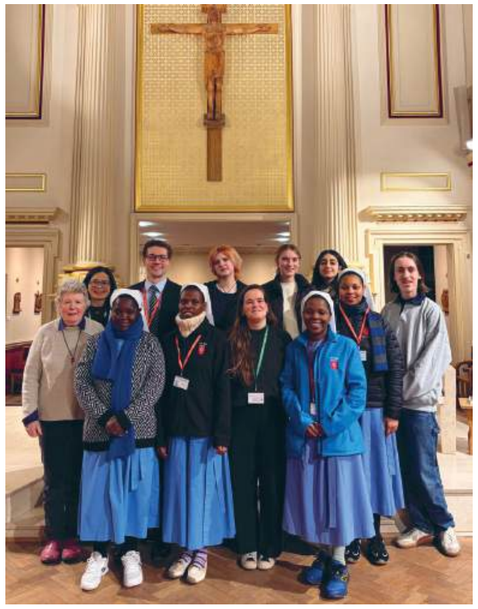

Leerlingen op uitwisseling in zusterschool New Hall

In januari kregen vier leerlingen van het vijfde jaar de kans om een unieke internationale ervaring op te doen. Charlie Andries (5 HW), Lana Abuhattab (5 MT), Floor Van Beek (5 WeWi) en Mathias Gabriels (5 MT) reisden samen met mevrouw Roovers en mevrouw Van Ackerbroeck naar Engeland voor een uitwisseling met New Hall School in Chelmsford. Deze prestigieuze privéschool werd ook opgericht door zusters van het Heilig Graf.

De uitwisseling past binnen de bredere ambitie van onze school om de internationale Heilig Grafgemeenschap opnieuw sterker te verbinden. Eerste contacten met de directie van New Hall School in 2024 leidden inmiddels tot wederzijdse bezoeken van directie en medewerkers en uiteindelijk tot deze eerste leerlingenuitwisseling.
Tijdens hun bezoek verbleven de leerlingen vijf dagen op internaat en draaiden ze volledig mee in het schoolleven. Overdag volgden ze lessen samen met hun Engelse leeftijdsgenoten en namen ze deel aan het uitgebreide sport- en activiteitenprogramma. Elke leerling kreeg één of twee buddy's toegewezen die hen wegwijs maakten op het indrukwekkende domein. "De school is zo groot dat je zonder begeleiding gegarandeerd zou verdwalen," vertellen Lana en Floor lachend. "Maar dankzij onze buddy's voelden we ons al snel thuis."

De verschillen tussen het Vlaamse en het Engelse schoolsysteem vielen meteen op. Charlie blikt terug: "Warme lunch op school en middagpauzes van anderhalf uur waren echt een luxe. Je had tijd om te sporten, naar clubs te gaan of gewoon gesprekken te voeren met vrienden." Ook het internaat liet een diepe indruk na. "Zodra je binnenstapt, voel je je er op je gemak."

De leerlingen volgden drie vakken die aansloten bij hun studierichting in België. Mathias merkte daarbij op dat Engelse leerlingen zich al sterk focussen op hun toekomst: "Onze klasgenoten waren volop bezig met universitaire sollicitaties. Dat deed me beseffen hoe groot het verschil is met België, waar die drempels veel lager liggen." Tegelijk ervaarde hij een andere kijk op onderwijs en succes, wat zijn blik verruimde.

Naast het academische luik was er ook ruimte voor sport en ontspanning. De leerlingen maakten kennis met typisch Engelse activiteiten zoals rugby, golf en koorzang. "Maandag gingen we golfen, voor de meesten van ons de eerste keer ooit," vertellen Lana en Floor. "En woensdag mochten we zelfs op een mechanisch paard rijden, dé trots van New Hall."

De uitwisseling zorgde niet alleen voor nieuwe inzichten, maar ook voor persoonlijke groei. "Ik voelde me vrij om gewoon mezelf te zijn," vertelt Charlie. "Omdat ik wist dat ik er maar een week was, durfde ik meer vragen stellen en opener zijn. Dat heeft mijn ervaring enorm verrijkt." Ook Mathias zag zichzelf groeien: "Ik ben veel zelfzekerder geworden in het spreken van Engels en stap nu makkelijker op mensen af."

De vier leerlingen kijken met warme gevoelens terug op hun verblijf. "Deze uitwisseling heeft onze verwachtingen ruimschoots overtroffen," besluiten ze. "We hebben vriendschappen gesloten die we willen blijven koesteren."

Later dit schooljaar verwelkomt onze school op haar beurt leerlingen van New Hall. Een vervolg waar alvast reikhalzend naar wordt uitgekeken.

Leerlingen en personeel op uitwisseling met Erasmus+

Dankzij financiële steun van de Europese Unie krijgen leerlingen en personeelsleden van onze school de kans om zich te verrijken met internationale ervaringen. Via Erasmus+ trekken zij naar het buitenland om te leren in een andere context, nieuwe mensen te ontmoeten en zich onder te dompelen in een andere Europese cultuur. Zo groeit niet alleen de taalvaardigheid, maar ook hun zelfvertrouwen, zelfstandigheid en blik op de wereld.

De internationaliseringswerking van onze school krijgt met deze steun een stevige impuls. Zo sturen we dit schooljaar leerlingen naar partnerlanden zoals Spanje, Denemarken, Slovakije, Duitsland en Italië. Omgekeerd ontvangen we ook buitenlandse gasten in onze school, onder meer uit Hongarije. Zij verblijven in gastgezinnen, in het internaat of in accommodaties in de stad. Het gaat om uitwisselingen in verschillende leerjaren en studierichtingen.

Daarnaast is er ook ruimte voor professionalisering: personeelsleden leren van collega's in andere landen, zoals Frankrijk, Italië, Duitsland en Spanje (job shadowing), staan zelf voor de klas of nemen deel aan interactieve cursussen en opleidingen in Spanje.

Joke Jacobs, directeur en lid van het internationaliseringsteam, is sterk overtuigd van de meerwaarde van internationalisering: "Internationale mobiliteiten zijn meer dan 'een reis': ze maken leren tastbaar. Deelnemers ontdekken andere schoolculturen, vergelijken aanpakken en nemen frisse ideeën mee naar huis. Tegelijk versterken we de Europese verbondenheid: we leren van elkaar, respecteren verschillen en bouwen bruggen over grenzen heen."

Via Erasmus+ wil onze school zoveel mogelijk Graffers verrijken met deze bijzondere ervaring. Het voedt onze schoolcultuur waarin we veel belang hechten aan openheid, nieuwsgierigheid en solidariteit - ook buiten de klas.

Co-funded by the European Union

Nieuwe zevende jaren in studieaanbod

Sinds dit schooljaar heeft onze school zeven nieuwe specialisatiejaren in haar aanbod - vervolgopleidingen die jongeren extra kansen bieden op de arbeidsmarkt of als voorbereiding op hoger onderwijs. Deze zevende jaren zijn een logische stap voor wie na het zesde middelbaar een extra jaar wil investeren in vakmanschap, expertise en praktijkervaring.

Het zevende jaar **Ontwikkelaar prototypes mode (Mode & styling)** is een praktijkgerichte vervolgopleiding binnen het domein Kunst en creatie. Jongeren leren er kledingprototypes samenstellen, met aandacht voor materialen, kleuren en stijlen. De focus ligt sterk op assembleren van modeartikelen en op analyses van verschillende persoonstypes om professioneel kleur- en stijladvies te kunnen geven.

Binnen de Modeafdeling biedt onze school ook het zevende jaar **Ontwikkelaar patronen kleding- en confectieartikelen (Fashion Design & Technology)** aan. Deze opleiding richt zich op de technische kant van mode: van creatie- en ontwerptekenen tot het digitale en manuele tekenen van patronen en modelontwikkeling. Dit traject bereidt leerlingen rechtstreeks voor op de arbeidsmarkt én op mogelijke verdere studies in de modewereld.

Voor leerlingen die interesse hebben in de veiligheidssector en maatschappelijke dienstverlening is er **7 Integrale veiligheid**. Hierin leren jongeren omgaan met conflicten, stress en communicatie in noodsituaties en maken zij kennis met beroepen zoals politieagent, brandweerman of bewakingsagent. Sport en fysieke paraatheid maken deel uit van de opleiding, net zoals praktijkervaring via stages.

Wie graag met kinderen werkt, kan kiezen voor **7 Kinderbegeleider**. In dit specialisatiejaar verdiepen jongeren zich in pedagogie en ontwikkelingspsychologie en leren zij baby's, peuters en schoolgaande kinderen begeleiden en ondersteunen. Praktijkervaring staat centraal: deze jongeren oefenen pedagogisch handelen in dagelijkse situaties, zodat zij klaar zijn om na dit jaar als kinderbegeleider aan de slag te gaan.

Binnen het domein Maatschappij en welzijn kunnen leerlingen zich ook specialiseren in uiterlijke verzorging met **7 Kapper-stylist**. Zij leren er alles over haarverzorging en styling, met praktische technieken zoals haarextensies, keratinebehandelingen en barbiertechnieken. Ook het professioneel adviseren en begeleiden van klanten komt aan bod - een waardevolle basis voor een carrière in salons of als zelfstandige.

Voor wie graag werkt rond schoonheid en wellness, is er **7 Schoonheids-specialist-adviseur**. In dit zevende jaar leren jongeren technieken uit de schoonheidsverzorging, wellness en make-up. De leerlingen groeien uit tot professioneel adviseurs met kennis van trends en klantgericht werken. Net zoals de leerlingen Kapper-stylist is ook hier ondernemerschapservaring via een leerbedrijf een belangrijk onderdeel van de opleiding.

Ten slotte biedt onze school **7 Verzorgende/zorgkundige** aan voor leerlingen die zich willen verdiepen in zorg en gezondheid. Zij leren zorgkundige handelingen uitvoeren en observeren gezondheidstoestanden van zorgvragers, met aandacht voor een holistische benadering van kwaliteit van leven. Door stages en praktijkervaringen brengt deze opleiding jongeren dichter bij de realiteit van het werk in de zorgsector.

Met deze opleidingen biedt onze school leerlingen een breed palet van specialisaties. Ze beantwoorden aan uiteenlopende talenten, geven diepgaande vakkennis en reiken professionele kwalificaties aan die jongeren extra troeven in handen geven om in verschillende sectoren aan de slag te gaan.

Wil je meer weten over deze zevende jaren? Je vindt alle informatie op onze website: secundair.heilig-graf.be/studieaanbod

Bouwrealisaties in beeld

Ook het voorbije jaar werd er in en rond onze schoolgebouwen stevig gewerkt. Zowel op de campussen als in de basisscholen kwamen er mooie realisaties bij: van restauratie gastenkwartier over nieuwe speeltoestellen tot duurzame ingrepen zoals groengevels. Met dit foto-overzicht tonen we een selectie van bouwwerken die het schoolleven weer wat comfortabeler en toekomstgerichter maken.

1 Campus Patersstraat: verhuis algemene diensten naar het gastenkwartier in het klooster

2 Campus Klinkstraat: ontharding speelplaats en creatie groenzone met wadi (in afwachting van volle bloei). Ontwerp van oud-leerling Silke Nuyts (ARV, 2017)

3 Basisschool Apostoliekenstraat: plaatsing nieuw speeltoestel op de kleuterspeelplaats

4 Campus Patersstraat: isolatie en vergroening gevel voormalige lerarenkamer in park Piot (*work in progress*)

5 Basisschool Tramstraat: plaatsing zandbak en nieuwe groenzone aan kleuterklassen

Samenwerking Veiligheid en Defensie-eenheid 3 Para

De opleidingen Veiligheid van onze school koppelden zich aan een eenheid van Defensie om de band tussen Defensie en de leerlingen te versterken. Op maandag 15 december vond de officiële ondertekening plaats van het peterschapscharter tussen de school en petereenheid 3 Para.

Opleidingscoördinator Maud Somers licht de voordelen van de samenwerking toe: *"Door onze school te koppelen aan de petereenheid 3 Para maken de leerlingen kennis met regionale eenheden. Ook helpen we hen op die manier om een concreet en waarheidsgetrouw beeld te krijgen van de mogelijkheden binnen Defensie."*

De officiële ondertekening van het peterschapscharter vond plaats op campus Klinkstraat, in aanwezigheid van onder meer korpscommandant LCL Besard en tweede commandant majoor Van Loo.
Leerlingen van het zesde jaar Defensie en veiligheid verwelkomden de gasten van 3 Para in peloton, onder leiding van chef Verstrepen, gevolgd door een officiële groet. Vervolgens werd het charter - met een kop koffie en een koekje - plechtig ondertekend.

2B Opstroom als opstap naar dubbele finaliteit

Sinds dit schooljaar biedt onze school 2B Opstroom aan. Deze optie in het tweede jaar is gericht op leerlingen in de B-stroom die nood hebben aan extra uitdaging. Na dit jaar zijn de leerlingen klaar om door te stromen naar een studierichting in de dubbele finaliteit (D/A), die leidt naar zowel het hoger onderwijs als de arbeidsmarkt.

Leerlingen uit 1B die sterk scoren in algemene vakken kunnen, met een positief advies van de klassenraad, starten in 2B Opstroom. Ook voor leerlingen uit de OKAN-klas kan deze keuze een zinvolle opstap zijn naar meerdere keuzemogelijkheden in het studieaanbod in het tweede jaar.

Dit schooljaar startten 14 leerlingen in 2B Opstroom. Zij krijgen een theoretische algemene vorming en werken tien uur per week intensief aan vakken zoals Nederlands, wiskunde, Frans en geschiedenis. De focus ligt op theoretische kennis, maar ook op het ontwikkelen van vaardigheden zoals logisch en kritisch denken, probleemoplossend vermogen en samenwerken.

De leerlingen zijn enthousiast over dit nieuwe aanbod. Zo vertelt Jessica: *"We krijgen andere vakken zoals geschiedenis. Dit daagt ons uit waardoor we ons hier ook meer voor inzetten."* Celina ervaart het als volgt: *"Je moet wel hard je best doen, maar als je dat graag wil en je zet je in voor de 10 uur extra theorievakken, dan heb je de mogelijkheid om naar de A-stroom te gaan."* Ook Jakub ziet de meerwaarde van de opleiding: *"De B-stroom was voor mij te makkelijk en de A-stroom te moeilijk. In 2B Opstroom heb ik meer uitdaging. Zo krijg ik als het ware een tweede kans om op te stromen naar een D/A-richting."*

Grafhistorie

Onze hoofdcampus is ouder dan België

25 juni 2026: 200 jaar Patersstraat

door Ingrid Van Ransbeeck

Dit verhaal begint op 5 oktober 1662 als vijf kanunnikessen van Hasselt een Heilig Grafklooster met school en pensionaat in Turnhout oprichten. Na enkele verhuizingen vestigen zij zich in 1696 in de Herentalsstraat en enkele jaren later worden zij een autonoom kapittel en een autonome priorij die tot 23 zusters telt. Zij overleven de hervormingen van Jozef II omdat zij niet contemplatief zijn, maar onderwijs verschaffen. Ook de Slag van Turnhout (1789) komen zij ongedeerd door.

Tijdens de Franse periode gebeurt het ergste. In 1797 wordt de Orde opgeheven, de leerlingen en pensionairs worden naar huis gestuurd en de reguliere kanunnikessen van het Heilig Graf – veertien koorzusters en zeven lekenzusters – worden uit hun klooster verjaagd. De kloostergebouwen en gronden worden verkocht als nationaal goed. Zij worden achtereenvolgens gebruikt als rechtbank, gendarmerie, kazerne en staatsschool om uiteindelijk eigendom van de stad Turnhout te worden. De zusters krijgen onderdak bij familie en vrienden, een kerngroep van zes zusters gaat in het begijnhof wonen en ze herbeginnen daar een bescheiden schooltje.

Tijdens het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden komt er na 25 jaar een einde aan deze suppressie. In 1822 wordt de Heilig Grafpriorij door koning Willem I erkend, maar hun gebouwen en bezittingen in de Herentalsstraat krijgen zij, ondanks herhaalde verzoeken, niet terug. Het is de plebaan van de Sint-Pieterskerk, J.J. Moons, die in 1825 een deel van de gebouwen en gronden van het vroegere Minderbroederklooster, gelegen aan de Patersstraat en de Baron du Fourstraat, in naam van de zusters koopt. De zeven nog overgebleven zusters betrekken in 1826 de deels gerestaureerde gebouwen en op 25 juni trekken zij het habijt weer aan dat zij in 1797 verplicht hadden afgelegd. Op dezelfde dag wordt de vroegere bibliotheek als kapel gewijd. Met deze heroprichting begint het verhaal dat wij allemaal kennen en waar wij deel van hebben uitgemaakt: de geschiedenis van de priorij Jeruzalem, de school en het internaat van het Heilig Graf in de Patersstraat in Turnhout.

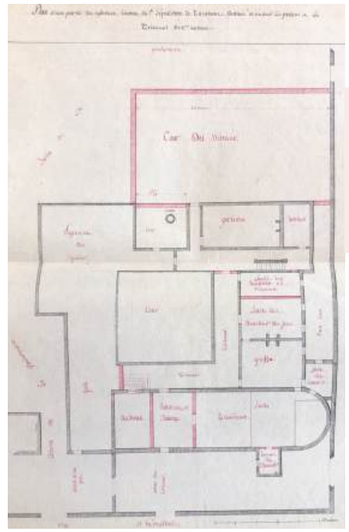

In de Archives nationales in Parijs bevindt zich nog een grondplan van het eerdere Heilig Grafklooster in de Herentalsstraat (aangeslagen op 3 mei 1798). Met rode inkt hadden de Fransen erop getekend hoe het gebouw als rechtbank kon worden ingericht (Archives nationales, Bâtiments civils, t.2 – F/13/1634: Turnhout, couvent du St-Sepulcre, plan).

Een schuine luchttekening uit de schoolprospectus van 1911. Het gebouw van de krokodil (1899) werd nog niet verhoogd, maar de F-blok (1909) met o.a. de feestzaal en een kapel op de tweede verdieping is nog goed te herkennen. De C-blok (1894) met spreekkamers en de bloemengang zit enigszins verstopt achter de kloosterkerk (1670), die in de tijd van de minderbroeders het koor vormde van een veel grotere kerk die tot halfweg het huidige Patersplein kwam, maar in 1847 door de zusters verkleind werd. Het grootste gebouw van architect Jules Taeymans – met het klooster, de marmeren trap enz. – werd pas tussen 1922 en 1924 gebouwd.

In de Patersstraat, waar tot voor de Franse Revolutie de paters minderbroeders woonden, werd op 25 juni 1826 de kanunnikessenpriorij van het Heilig Graf heropgericht. In 1914 – in het jaar dat de religieuze orde (wereldwijd) 900 jaar oud werd – werd de nieuwe voorbouw aan het Patersplein afgewerkt. De restauratie daarvan is net van start gegaan.

Les religieuses ne négligent rien pour inspirer à leurs élèves le goût du travail, de l'économie, de l'ordre et autres qualités qui doivent distinguer une demoiselle bien née. Elles enseignent : la doctrine chrétienne, la lecture, la belle écriture, la langue nationale, la langue française, l'arithmétique, le style épistolaire, la géographie et l'histoire pour autant que ces sciences sont à la portée de l'intelligence et de l'âge des élèves; enfin tous les ouvrages à l'aiguille qui peuvent contribuer à l'utilité, à l'économie et à l'agrement dans le cours de la vie.

Kort na de heroprichting van het klooster maakten de zusters al reclame voor hun pensionaat in een nationaal dagblad. Een veelbelovend programma, maar nog wel 'tout en français' … (KBR, Journal de Belgique: pièces officielles et nouvelles des Armées, 30 juni 1827).

In de jaren 1970 kochten de zusters de aanpalende fabriksgebouwen van Brepols aan, om een nieuwe lagere school te kunnen bouwen en om een parking, een grote tuin en een sportveld aan te leggen. Op deze foto uit 1980 inspecteren de aannemer en zuster Adelberta Debusschere (1914-2016), econome van klooster en school, de afbraakwerken.

Bezoek de expo 200 jaar Campus Patersstraat

door Dries Horsten

Tijdens het derde trimester organiseren de vrijwilligers van Collectie Heilig Graf een kleine tentoonstelling rond het 200-jarig bestaan van de campus Patersstraat. Collega's en leerlingen zullen deze op bepaalde tijdstippen kunnen bezoeken, maar ook u als abonnee van Hou ende Trou willen we die unieke kans geven.

U kunt de tentoonstelling op afspraak bezoeken op één van volgende momenten:

- De dinsdagvoormiddagen 12 mei, 19 mei en 26 mei (telkens tussen 9 en 12 uur)
- Woensdagnamiddag 13 mei (van 12.30 tot 16.30 uur)
- De donderdagnamiddagen 21 mei, 28 mei, 4 juni, 11 juni en 18 juni (telkens tussen 12.30 en 16.30 uur)

Reserveren doet u best via dries.horsten@heilig-graf.be (ook bij vragen kunt u daar terecht). De toegang is gratis en er zal een bewegwijzering staan vanaf het Patersplein.

Collectie Heilig Graf

door Dries Horsten

In september viert de collectiegroep van het Heilig Graf zijn lustrum, maar als we de resultaten overschouwen lijkt het alsof ze al veel langer bezig zijn. De uitdaging was enorm, maar dankzij een grote groep gemotiveerde vrijwilligers werden er al bergen werk verzet, vaak zelfs letterlijk. Op donderdag zijn er gemiddeld een achttal enthousiastelingen aan de slag, op dinsdag zeker vijftien. Zo'n achttien mensen zijn wekelijks op post, waarvan een vijftal zelfs twee keer. De meesten zijn gepensioneerd, vooral oud-personeelsleden van de school, maar ook enkele oud-leerlingen die elders een carrière uitbouwden.

De voorbije jaren werden al verschillende schoolvleugels gerenoveerd of gerestaureerd en dat ging steeds gepaard met het leegmaken van één of meer kamers vol erfgoedobjecten, oude meubels en/of kunstwerken. Niet alles kan en zal tot in de eeuwigheid bewaard worden, maar de selectie moet natuurlijk zorgvuldig en onderbouwd gebeuren. Een kaasschaafmethode, zo zeggen de vrijwilligers.

Intussen werden tal van zolders, kelders en bergingen opgeruimd, waarbij het erfgoed in deelcollecties werd verdeeld. Uit elke deelcollectie krijgen de 'topstukken' een plaats in de collectieruimte op de eerste verdieping van het vroegere klooster. Blikvanger daar sinds kort is een professionele gaaswand die nog met kaders en kruisbeelden volgehangen wordt.

Aansluitend bij de collectieruimte worden ook drie gangen met erfgoed aangekleed, met een greep uit onze kunstcollectie, een mooie infowand en enkele toonkasten. Die laatste zullen vooral voor tijdelijke opstellingen dienen. In de nabije toekomst zullen leerlingen en personeel daar al van kunnen genieten, maar op termijn kunnen ook derden (op afspraak) een bezoek brengen.

De foto's hiernaast tonen slechts een deel van de veel ruimere werking van het team Collectie Heilig Graf.

De Collectieruimte wordt een kijkdepot waar de bijzonderste stukken uit iedere deelcollectie bij elkaar komen te staan. Om grondoppervlakte uit te sparen werken we in de hoogte, met rekken tot 2,5 meter en een gaaswand van 7 op 3 meter.

De zogenaamde 'Augustinsgang' voldoet het meest aan de voorwaarden om kunst op een duurzame manier tentoon te stellen (enkel ramen aan de noordkant, een camera, een alarm . . .). De ophangsystemen van de kaders werden vervangen, waarbij meteen het stof tussen de werken en de kaders werd weggehaald. Enkele vrijwilligers kregen daarvoor een opleiding door een professionele restaurator.

Honderden didactische platen en kaarten werden gesorteerd, gefotografeerd en geregistreerd. Het loopt op rolletjes bij Collectie Heilig Graf!

Onze tijdelijke medewerker Virginie Stappaerts – restaurator en erfgoedkundige van opleiding – heeft het team nog verder geprofessionaliseerd (hier bijv. in de objectfotografie).

Van elk model schoolstoel wordt er minstens ééntje bewaard. Dat zit goed!

Schimmeluitbraak in een oude berging? Onze vrijwilligers lossen het op, gehuld in beschermende kledij, want da's best in zo'n geval.

Ook voor het registreren van papieren erfgoed krijgen de vrijwilligers een goed rapport.

Het meest kwetsbare erfgoed wordt veilig verpakt in zuurvrij papier en bewaard in depotbakken uit inert materiaal.

50 jaar geleden overleed Zuster Marie Beata

Piot, (g)een wandeling door het park

door Dries Horsten

Op 9 mei 1976 zal het exact 50 jaar geleden zijn dat Zuster Marie Beata overleed, in het 59ste jaar van haar professie. Net geen 80 jaar oud … Bijna 42 jaar lang – van 1927 tot 1969 – was zuster Brabants algemeen directrice van de Heilig Grafscholen. Door middel van kwaliteitsvol onderwijs en met een bijzondere aandacht voor kunst en cultuur heeft ze generaties Vlaamse meisjes tot geëmancipeerde vrouwen opgeleid. 'Sma Beata' was klein van gestalte, maar briljant van geest en – ondanks haar kwetsbare gezondheid – schijnbaar onvermoeibaar. In dit artikel blikken we op basis van verschillende tekstbronnen terug op het rijke leven van deze bijzondere vrouw.

Zuster Marie Beata werd in Borgerhout geboren als Beatrice Brabants, op 7 juni 1897. Haar eigen schooltijd speelde zich in het Antwerpse af, waar ze een deel van haar opleiding nog in het Frans doormaakte. Eind april 1916 zou ze in de priorij van het Heilig Graf in Turnhout intreden, waar ze twee jaar later geprofest werd als Zuster Marie Beata van het Heilig Kruis.

99 jaar geleden: wissel van de wacht

Enkele jaren gaf zij les, maar op 12 augustus 1927 zou ze op haar 30ste algemeen directrice worden in opvolging van de legendarische Zuster Marie Jozefa Haeck toen die naar Nederland werd gestuurd. Onze middelbare school was op amper twee decennia gegroeid van een veertigtal pensionaires tot zo'n duizend leerlingen. Ere-inspecteur en schrijver Emiel Van Hemeldonck (1897-1981) verwoordde het in 1967 als volgt: *"Vele Kempische kostschooltjes zijn een vroege dood gestorven, lang niet 'en beauté', maar het H. Graf, door een verbluffende inspanning die stoelde op wijs inzicht, tevens op een ontembaar optimisme, kwam dra alle moeilijkheden te boven en doorstond zegevierend de storm. De kapitein van dit ranke, maar sterk gebouwde zeeschip was E.Z. Marie Jozefa. Zij had de heldere blik van de ziener en het rotsvaste geloof van de dweper. Op korte tijd, een tiental jaren, was de vorm gegeven, de koers bepaald en het H. Graf was in Vlaanderen een begrip geworden. Het liep niet 'alles van een leien dakje', en er zouden schilderachtige, vaak vergeten bladzijden te schrijven zijn over de Homerische gevechten die rond het instituut in de Patersstraat werden geleverd."*

De tekst van Van Hemeldonck tekent de tijdsgeest, maar toont tegelijk dat Beata grote schoenen te vullen had toen ze haar voorgangster verving. Sma Beata had veel respect voor Zuster Marie Jozefa en dat dit wederzijds was kunnen we afleiden uit de woorden die Jozefa naliet bij haar vertrek: *"Zoo is dan de voor getrokken waarin het zaad werd uitgestrooid en waarin het kon gedijen. (…) Toen wij dan in den zomer van 1927 het H. Graf verlieten, konden wij gaan met een gerust hart. Wij lieten den akker in handen van drie menschen in wie wij meer vertrouwen hadden dan in onszelf: Monseigneur Bauwens, Moeder Augusta, Z.M. Beata."* Gemakkelijk kan het niet geweest zijn: enkele pas opgerichte studierichtingen moesten verder uitgebouwd worden, er waren best wat vooroordelen in Turnhout en met de jaren '30 braken turbulente tijden aan. Bij Sma Beata's 40-jarig directeurschap zei Emiel Van Hemeldonck daar het volgende over: *"Konden deze muren spreken, konden deze gangen en kamers vertellen over de bijna ontelbaren die aan den lijve ondervonden hebben hoe broos hun verzet was tegen deze vrouw en haar veroverende innemendheid."*

Blij en optimistisch

Ooit zei haar eigen moeder *"Van ons Beatrice hebben we nooit anders dan blijdschap ondervonden."* Een karaktertrek die ook anderen was opgevallen. Zo was er Liesje Moelants, een oud-leerling die later in de vrouwenbeweging ging en uiteindelijk bij de BRT zou gaan werken. *"Haar optimisme kon aanstekelijk werken als ze iemands humeur wilde verbeteren. Dan kon ze overdreven plechtig een vers van Vondel declameren en een banale vraag in operastijl tot je richten en schateren als het gezicht vóór haar nors bleef. Toch kon ze ook streng kijken naar haar 'Mariekes en Sofiekes': ze vond dat bepaalde onaangename dingen 'gezond' waren voor jonge mensen; maar nooit hadt ge het gevoelen door haar in de steek gelaten te worden gelaten en altijd volgde een twinkeling op de strenge blik. Ze kende haar pappenheimers zo goed! Ze keek graag naar hen en had er haar plezier aan. Ze kon bij hen zo goed onderscheiden wat er echt was als ze hun beklag deden en wát jong bombast; ze aanvaardde ze beide met begrip en leerde ons onderscheiden en onderkennen."*

Journalist en schrijfster Maria Rosseels (1916-2005) omschreef het in 1976 als volgt: "*Ik zag Sma Beata voor het eerst op de speelplaats van de kleintjes. Iemand wees haar aan en zei: 'Van die heeft iedereen schrik, zelfs Moeder Priorin!' Het maakte toen op mij een geweldige indruk, ofschoon ik toch niet kon geloven dat zo'n klein nonnetje iemand als Moeder Augusta – bijna even machtig als de paus zelf – ooit op de kop zou durven zitten.*" Pas later leerde Rosseels haar naar eigen zeggen echt kennen: *"De waarheid is dat ik zelden in mijn leven zo een persoonlijke, blijmoedige, diepreligieuze, evenwichtige vrouw heb ontmoet. Een vrouw die, tot op het einde van haar leven – en ze was heus niet jong meer – belangstelling toonde voor wat rond haar en in de wereld gebeurde, die het nieuwe met verwachting tegemoetzag zonder daarom (en dat is de kapitale fout van onze tijd) de traditie te verwerpen."*

De cultuurvrouw

Het begin van Beata's directeurschap viel samen met de start van onze kunstrichting, die weliswaar nog door Z.M. Jozefa was aangevraagd. Er werden zusters naar Brussel gestuurd voor een kunstopleiding en uit het ruime netwerk van zowel Jozefa als Beata werden gastleerkrachten aangetrokken. Voor beeldende kunsten denken we – naast vele anderen – aan Remi Lens, Dirk Baksteen, Jhan Paulussen en Paul De Buck. Bij de schrijvers noteerden we o.a. Jul Persijn, Jozef Muls, Maria Rosseels en Ast Fonteyne. Met Lea Daan werd ook voor minder vanzelfsprekende disciplines als dans een grote naam binnengehaald.

Alsof ze wist wat voor tragedie de wereld te wachten stond, programmeerde Beata al in 1936 Sophocles' Antigone, met een duidelijke waarschuwing voor dreigende, totalitaire regimes.

Een deel van de culturele activiteiten stond ook voor de andere studierichtingen open, want kunst en cultuur waren volgens haar essentieel bij de algemene ontwikkeling van de mens. Wellicht kadert ook haar beginselvast geloof in het ABN in deze visie.

Voor de legendarische schooltonelen op de Rode koer werkte Sma Beata met verschillende regisseurs samen, maar toch het meest met Anton Van de Velde. Samen besloten zij om in 1936 Antigone van Sophokles te programmeren, met in de folder een niet te verstane waarschuwing voor totalitaire regimes. Achteraf gezien toch wel gedurfd in die jaren vlak voor de oorlog.

Der kleine General

In het lijvige verhaal over Z.M. Beata vormen haar daden in oorlogstijd een essentieel hoofdstuk. Na de Duitse inval op 10 mei 1940 charterden de zusters in allerijl auto's en bussen om zoveel mogelijk internen naar huis te brengen. Wie daar niet meer veilig kon geraken kreeg onderdak in de school. Een dag later namen 264 stadsbewoners voor enkele dagen hun intrek in de kelders. Ook later in de oorlog werd nog meer dan eens onderdak gegeven aan wie het nodig had. Daarnaast hielpen de zusters begin 1943 bij de grote collecte t.v.v. Winterhulp en later boden ze nog onderdak aan vakantiekampen voor ondervoede kinderen, georganiseerd door Winterhulp en Caritas Catholica.

Cultuur als essentieel onderdeel in de opvoeding: zoveel mogelijk leerlingen werden betrokken in de organisatie van de talrijke toneelstukken. Hier 'De gelaarsde kater' (1933), gespeeld op de Rode koer.

De verslagen die aan de organisaties bezorgd werden, zijn van de hand van Z.M. Beata zelf.

Op 15 mei 1940 namen de Duitsers voor het eerst hun intrek in de school: 50 soldaten en een groep officiers. In de loop van de oorlog zouden er wel vaker militairen ingekwartierd worden. Zo werd huis Sint-Rochus op 3 september 1942 door het Duitse leger opgeëist. In september 1943 gebeurde hetzelfde met de technische en daarna de volledige school met uitzondering van de tweede verdieping. De school telde op dat moment 1500 leerlingen, waaronder 245 internen en in allerijl moesten lokalen bijgezocht worden, binnen en buiten de school. Het organisatietalent van onze kleine, grote zuster kwam daarbij andermaal van pas. In de maanden na de bevrijding werden Engelsen ingekwartierd, met op 18 januari 1945 een recordaantal van 1200 manschappen. Z.M. Beata had een regeling kunnen treffen dat alle leerlingen hun studies konden voortzetten, zij het dan met halfdagstelsel.

Een aantal verhalen uit die woelige jaren werden slechts mondeling doorgegeven. Zoals het verhaal over het begin van de bezetting, toen Sma Beata samen met een Duitse officier de speelplaats overstak terwijl ze hem klaar en duidelijk zei waar zijn mannen wél en waar ze vooral níet mochten komen. Naarmate ze vorderden leek de fiere militair steeds kleiner te worden en de kleine zuster steeds groter … Het leverde haar de officieuze titel van 'kleine General' (of 'kleine Kommandant') op en mogelijk vond ook haar latere bijnaam 'Piot' hier z'n oorsprong. Was het door deze tussenkomst dat het klooster zelf nooit opgeëist werd? Was het hierdoor dat de joodse kinderen die door de zusters opgevangen werden nooit door de Duitsers ontdekt werden? Wie het weet, mag het zeggen …
Een andere anekdote gaat over het moment waarop

—

"Steek uw neus niet overal in,
maar steek overal uw hart in."
(Zr. Beata Brabants)

—

de kinderen op de speelplaats enthousiast naar overvliegende Engelse vliegtuigen stonden te zwaaien. Toen Z.M. Beata door de geërgerde Duitse bevelhebber ter verantwoording werd geroepen, zei ze doodleuk dat de kinderen dachten dat ze de vliegtuigen van Sinterklaas hadden gezien, meer niet …

Over andere feiten zijn harde bewijzen terug te vinden in de archieven van het klooster, die grotendeels in het Kadoc-archief te Leuven worden bewaard. Vrij bekend is het verhaal van de joodse familie Strasser. Toen zij hun thuisland moesten ontvluchten kwamen Stephan, Gertrude en zoontje George in september 1938 in de Kempen terecht. Samen met enkele kennissen zorgde Z.M. Beata voor een woning, eerst in Vosselaar en later in Turnhout. Om hen de zinnen te doen verzetten bracht zij de Strassers o.a. in contact met schrijver Emiel Van Hemeldonck en pastoor-kunstenaar Remi Lens. In 2018 zei George er het volgende over: *"In Turnhout lagen jobs voor mijn ouders te wachten. Dat was allemaal geregeld door Zuster Maria Beata van het Heilig Graf en het heeft onze levens gered. Ze was het kloppend hart van het netwerk rond het klooster en de school dat voor ons zorgde."* Wanneer de Strassers aan het werk waren, werd zoontje George door zuster-portierster Laurentia opgevangen. Toen het in de zomer van 1942 te gevaarlijk werd, zorgde Z.M. Beata samen met franciscaan Herman Leo Van Breda voor een onderduikadres voor zowel de ouders als het zoontje, waarmee zij hun leven wellicht gered hebben.

Op 22 augustus 1942 ontving Z.M. Beata een brief van het joodse echtpaar Roumaschkowsky uit Antwerpen, waarin de vader smeekt om hun dochter Rachel in de school op te nemen. Beata gaat in op het verzoek en laat haar meteen ophalen. Eén dag later sturen de ouders nog een tweede brief om de zuster te bedanken, waarna ze naar Mechelen vertrekken om zich in de Dossinkazerne aan te bieden. Er werd nooit nog iets van hen vernomen … Onder de Vlaamser klinkende naam 'Ruth' zal Rachel uiteindelijk tot oktober 1945 onder de hoede van het Heilig Graf blijven, al werd ze tussendoor wel eens elders opgevangen, wanneer ze weer eens loslippig was geweest over haar identiteit.

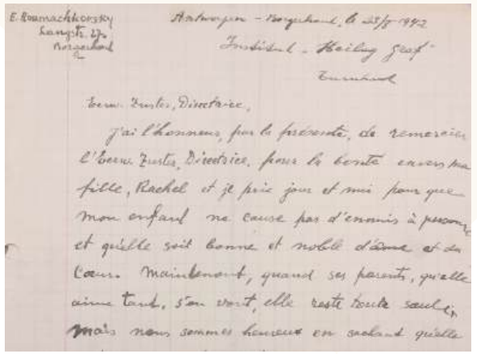

Wanneer de grote geschiedenis akelig dichtbij komt … Deze brief van een joods echtpaar alarmeerde Sma Beata meteen. Dankzij haar snelle, doortastende optreden redde zij het leven van Rachel Roumaschkowsky. (Kadoc KU Leuven, archief van het Heilig Graf)

In maart 1943 werd de joodse Rosi Hammer in de school opgenomen onder de schuilnaam 'Havelange'. In mei 1944 kwam haar zus Berti erbij. De ouders werden weggevoerd, waarna de moeder in 1943 verongelukte toen ze bij een ontsnappingspoging van de trein was gesprongen. Vader Hammer werd opnieuw opgepakt en stierf in 1945 in Dachau. Na de oorlog wist Beata de kinderen in contact te brengen met verre familie in Denemarken. Ze maakte de overlijdenspapieren voor de ouders in orde en regelde nieuwe identiteitspapieren voor de kinderen. Tot aan haar dood bleef zij met hen corresponderen, zoals ze trouwens ook met Rachel Roumaschkowsky zou doen.
Onder het mom dat kinderen niet verstoten mogen worden voor fouten die hun ouders hebben gemaakt, nam Z.M. Beata ná de oorlog evengoed de zorg op zich van kinderen van collaborateurs, wier ouders opgesloten zaten.

—

"Wil niet alles zelf doen,
geef vertrouwen aan de anderen."
(Zr. Beata Brabants)

—

Een moeder voor de Letse meisjes
Letland werd in 1940 door de Russen bezet, in 1941 door de Duitsers en na de Tweede Wereldoorlog opnieuw door de Russen. Veel mensen gingen op zoek naar een beter leven in het buitenland. Zo kwamen er ook zes Letse meisjes in onze school terecht. Op het einde van de oorlog had Monseigneur Sloskans voor hen een beurs aan de Leuvense universiteit geregeld. Omdat ze daar een familiaal leven misten, zorgde Kardinaal Van Roey ervoor dat ze op het Heilig Graf terechtkonden. Bij het overlijden van Beata blikte één van hen – Anna Paklons-Dundurs – hierop terug in Hou ende Trou: *"De eerste ontmoeting met Zuster Marie-Beata blijft voor altijd in mijn geheugen gegrift. Ik zie haar in de tuin van het klooster, achter de kerk. Zij is klein en rond, met een lachend gezicht, dat nauwelijks uitsteekt vanonder de nonnenkap. Zij lacht mij toe, ik lach haar toe. Wij wisselen enkele woorden in het Duits, dan in het Engels, en wij beginnen beiden te lachen, vanuit een diepe vreugde. Op dat ogenblik vergeet ik mijn wanhoop, mijn magerheid, mijn bezorgdheid voor mijn veroverd vaderland, voor mijn ouders die mij de laatste maal zagen toen ik werd weggevoerd onder de machinegeweren van de Duitse soldaten. De zes jaren van strijd voor het leven worden uit mijn geheugen gewist. Ik ben nu zeker van mezelf, ik ben beschermd door de gelukkige glimlach van Zuster Maria Beata. Ik heb mijn tweede moeder gevonden. Voortaan zal ik haar niet anders meer noemen dan 'moeder'. (…) Haar bureau is minuskuul, zij is minuscuul op haar stoel achter de tafel. Van daaruit regelt ze het leven van het instituut per telefoon, met geduld, met de eeuwige glimlach en met een intelligentie die ik zelden ontmoette in mijn leven."*

Tijdens WO II werden de meisjes van het joodse gezin Hammer door Z.M. Beata onder een valse naam in de school opgenomen. Het jongetje verbleef elders. (Kadoc KU Leuven, archief van het Heilig Graf)

En Beata, zij zaaide voort …
Meer dan de helft van haar directeurschap speelde zich na de Tweede Wereldoorlog af. Met eenzelfde gedrevenheid en vol optimisme bouwde 'Piot' haar school verder uit. Na de periode van de wederopbouw volgden de jaren '50 en de jaren '60 waarin alles op losse schroeven werd gezet. Letterlijk op de vooravond van schooljaar 1962-'63 – toen men het 300-jarig bestaan wilde vieren – brak een grote brand uit die een flink deel van de school en het klooster in de as zou leggen. Niet veel later zorgde het Tweede Vaticaans Concilie voor een omwenteling op religieus gebied, terwijl in de maatschappij de woelige aanloop naar mei '68 stilaan al te voelen was. Wanneer in datzelfde jaar een groep leerlingen over de poort was geklommen om te gaan betogen voor Leuven Vlaams, werden zij daags nadien vermanend door Beata toegesproken, maar toen die daarna in de leraarskamer kwam, gaf ze toe dat ze eigenlijk trots was op wat haar leerlingen hadden gedaan.

—

"Ik heb als directrice dikwijls
mogen vernemen
dat een bepaalde lerares,
die niet zo goed met de leerlingen
overweg kon, maar een goed, edel,
geduldig en liefdevol mens was,
toch een diepgaande invloed had op
de leerlingen, vooral als die leerlingen
volwassen werden.
Men voedt nu eenmaal veel meer op
door 'wat men is'
dan door wat men zegt."
(Zr. Beata Brabants)

—

Vanuit dit kantoor bestuurde bestuurde 'Piot' haar school en als het moest haar uitgebreide netwerk.

Over het grote aanpassingsvermogen dat 42 jaar directeurschap had vereist, schreef medezuster Patricia (Fraeters, 1912-1995) het volgende: *"Doorheen al de jaren heeft ze speels kunnen omschakelen van een school met 'standing', met feestcultuur, Vlaamse stijl en opvoeding naar een meer gedemocratiseerde school met eigen kenmerken en vormen, toch steeds voornaam en stijlvol – zoals trouwens heel haar eigen levenshouding was."*

Tekenend voor haar eeuwige optimisme zijn de woorden die Beata zelf ooit neerschreef: *"Opvoeden is zaaien, altijd maar zaaien. Er is veel verschil in zaad: er is zaad dat vlug ontkiemt, er is zaad dat lang in de grond moet liggen, bijv. van rozen. Er is ook verschil in grond. Er zal zeker wat zaad verloren gaan. Denk aan de parabel van de zaaier in het evangelie. Dus: nooit ontmoedigd zijn."*

Zr. Beata Brabants bleef algemeen directrice tot 15 februari 1969, waarna ze door Zr. Bernarda Vandeputte (1909-1999) werd opgevolgd. Haar laatste levensjaren in het klooster omschreef Zr. Patricia na haar dood als volgt: *"Iedereen die iets dieper zag, kon merken dat Zr. Beata in het licht van de komende heerlijkheid leefde. Haar ware grootheid openbaarde zich in zoveel stille ongeziene, liefdevolle attenties voor allen. Ik denk vooral aan haar minzame houding tegenover onze oudere en zieke zusters. (…) Ze had alles losgelaten, daarom kon ze nog zoveel geven."*

—

"Kanker niet voortdurend over uw
leerlingen onder elkaar.
Maak u gewoon met liefde over uw
kinderen te spreken.
En doe dat zeker tegen de ouders, want
hun kind is iets heel eigen van hen zelf.
Ze kunnen u maar vertrouwen schenken
als ze uw liefde
voor hun kind in u gewaarworden."

—

Op deze foto van 7 mei 1967 zien we Sma Beata met links Herman Willems en (vermoedelijk) Mgr. Raes. Ze keren terug van de academische zitting n.a.v. haar 40-jarig directeurschap. De decoratie op haar habijt had ze net ontvangen van volksvertegenwoordiger Tanghe. Met het bijhorende telegram van de koning werd zij tot Officier in de Leopoldsorde verheven.

Van Sma tot Piot(a)

door Dries Horsten

In de jaren '60 werd het verschil tussen de koorzusters (van wie de meesten lesgaven) en de lekenzusters officieel opgeheven. Iedereen was voortaan gewoon 'zuster' (zr.). Daarvoor werden de koorzusters 'Zuster Marie' (Z.M.) genoemd en de lekenzusters 'Zuster' (Z.). Vóór de Vlaamse bewustwording sprak men van 'Soeur Marie' (S.Ma.) en 'Soeur' (S.). Het Franse 'S.Ma.' voor de koorzusters – verbasterd tot Sma – is men ook na de vernederlandsing blijven gebruiken: Sma Beata, Sma Bernarda, Sma Gemma enz.

Sma Beata noemde haar leerlingen de 'Mariekes en Sofiekes', maar eigenlijk weten we niet waarom, dus wie het weet mag het zeggen … (dries.horsten@heilig-graf.be)

Zelf kreeg Sma Beata de bijnaam 'Piot'. Wanneer en waarom dat gebeurd is, weten we niet 100% zeker. Vermoedelijk heeft het met haar heldendaden tijdens de Tweede Wereldoorlog te maken. Een 'piot' was de spotnaam voor een kleine, of toch eenvoudige soldaat die als eerste de strijd werd ingestuurd. Een infanterist, voetvolk dus … Sma Beata – klein van was, maar groot in daden – maakte er haar geuzennaam van. Mocht u ooit andere verklaringen voor de naam Piot hebben gehoord, dan vernemen wij het graag!

Op de duur was de naam 'Piot' bekender dan haar zusternaam en zo gebeurde het al eens dat de portierster de vraag kreeg om 'Zuster Piot' of 'Zuster Piota' te roepen.

Enkele jaren geleden bedacht ikzelf de naam 'Park Piot' voor onze vergrote, vergroende en vernieuwde speelplaats. Misschien had 'de Sma Beataspeelplaats' of 'het Zuster Marie Beata Brabantsplein' voornamer geklonken, respectvoller, maar we wilden absoluut dat de leerlingen het zouden gebruiken en gingen daarom Willy Vandersteengewijs voor de altijd attractieve alliteratie.

De jonge Zuster Marie Beata Brabants op de Rode koer, vermoedelijk in de late jaren '20.

Geraadpleegde bronnen:
Archief van de kanunnikessen van het Heilig Graf Priorij Jeruzalem Turnhout (BE/942855/1850), berustend bij Kadoc KU Leuven: dossiers 272, 273, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 576 – Oud-leerlingentijdschrift Hou ende Trou, diverse auteurs, jaargangen 1945, 1968, 1969, 1977 – Met mijn Jodenster deed ik 'belleke trek' bij de Ortskommandatur, artikel in Gazet van Antwerpen, Toon Horsten, 5 september 2018 – Twee jaar lang wist ik niet waar mijn ouders waren, artikel in Gazet van Antwerpen, Toon Horsten, 6 september 2018 – De Heilig Graf-priorij te Turnhout, 1662-1962, Z.M. Hereswitha (Godelieve Froedure), Drukkerij De Vlijt, Antwerpen, 1962 – 333 jaar Heilig Graf Turnhout, Zr. Ilona Faes en Ivo Jacobs, Turnhout, 1995 – De pater en de filosoof, Toon Horsten, Uitgeverij Vrijdag, Antwerpen, 2018 – De laatste zusters van Vlaanderen, Bart Demyttenaere, Uitgeverij Van Halewyck, Leuven, 2007 – mondelinge informatie door Zr. Ilona Faes.

Arnout Hauben en de grave Grafse podwalk

In het zog van succesvolle VRT-televisiereeksen zoals Ten oorlog, Dwars door de Lage Landen en Interview met de geschiedenis is Arnout Hauben met zijn productiehuis De Chinezen nu druk in de weer om van de bijzonderste stukjes België wandelpodcasts op te nemen. Dan kan je natuurlijk niet om Turnhout – hoofdstad van de Kempen – heen. De rijke geschiedenis van de Binkenstad staat stevig als een driepikkel op sterke poten als de 1.) de drukkerijen en de papierfabrieken, 2.) de Slag van Turnhout en 3.) het Heilig Graf of wat had u gedacht. Dat onze school in de genoemde podwalk meerdere keren aan bod komt, bewijst dat de samenstellers hun research hebben gedaan. Inhoudelijk heeft de 'huisarchivaris' van het team Collectie Heilig Graf natuurlijk één en ander doorgespeeld.

Praktisch
- **Download** de VRT PodWalks-app in de App Store of op Google Play en zoek vervolgens naar Podwalk Turnhout
- **Startpunt:** Visit Turnhout, P.J. Brepolsplein 17
- **Afstand:** ca. 6 km, zo'n 2 uur wandelen
- **Benodigdheden:** smartphone en oortjes/koptelefoon
- **Kostprijs:** gratis

Gezocht!

door Dries Horsten

HERINNERINGEN AAN HANDEL, KLEDING & KUNST

De volgende jaren vieren we het eeuwfeest van verschillende studiegebieden: handel, linnennaad, coupe & confectie en decoratief tekenen (waaruit al gauw de richting sierkunsten ontstond). Collectie Heilig Graf is op zoek naar foto's, schriften, schetsboeken, werkstukken en andere herinneringen. We kunnen één en ander scannen of fotograferen en wie overweegt om te schenken, kan gerust zijn dat het erfgoed in goede handen is. Daarnaast willen we zoveel mogelijk verhalen en anekdotes registreren. Contacteer ons via dries.horsten@heilig-graf.be.

KUNSTWERKEN VAN OUD-LEERLINGEN

Hoe mooi zou het zijn als we nu eens een derde luik konden voegen bij de uitgebreide klassieke kunstcollectie van de school en de werken van onze artistieke zusters? Er is ooit zoveel talent afgestudeerd, maar in tegenstelling tot vroeger wordt er niet systematisch studentenwerk bewaard. Mocht u zélf oud-leerling van de kunstrichting zijn, of (klein)kind van één van onze artiesten (of kunstleerkrachten) en u wil iets schenken of in langdurige bruikleen geven, geef ons een seintje (dries.horsten@heilig-graf.be). Een schilderij, ruimtelijk werk, kledingstuk, foto, maquette, architectenplan of juweel, wat dan ook … Een groot budget om aan te kopen hebben we helaas niet, maar uw werk of dat van uw voorouder zal dienen om de huidige en toekomstige kunstleerlingen te inspireren en dat is dat niet wat iedere kunstenaar wil?

Al jaren had Maria Rosseels een voorsprong op morgen (waar zou ze dát toch geleerd hebben?). Wij willen er alles over weten!

Zet ú mee Maria Rosseels op rails?

In de geschiedenis van de emancipatie van meisjes door onderwijs hebben onze zusters voor heel Vlaanderen de lijnen uitgezet (en jawel, dat ís nog een understatement!). Heel wat pioniers uit de vrouwenbeweging hadden hun opleiding in het Heilig Graf genoten. Naast vele anderen denken we aan Philippine Vande Putte, Liesje Moelants en Maria Rosseels. Voor journaliste en schrijfster Maria Rosseels (1916-2005) proberen we samen met een cultuurwetenschapper een onderzoeksproject op rails te zetten en daarvoor zijn we op zoek naar zoveel mogelijk informatie. Mocht u ons daarmee kunnen helpen, dan horen we het graag (dries.horsten@heilig-graf.be).

Een werk van oud-collega Paul Bourgeois.

Een werk van oud-student en leerkracht Jef Faes.

Wist u …

… dat **Kate Voet** (HW, 2008) een 'Achievement Prize' won op het filmfestival van Venetië? Haar film 'A long goodbye' toont één dag uit het leven van Ida, een 72-jarige pianiste met dementie, waarin haar realiteit langzaam vervaagt. Via voorwerpen en bandopnames van haar man Daniel wordt haar wereld stukje bij beetje opnieuw tot leven gewekt.

… dat **Bjorn Geudens** (WKD, 2017) de rol van Mozart vertolkte tijdens een indrukwekkende tour door China? Deze concertversie van de originele Duitse musical MOZART! verkent het leven van Wolfgang Amadeus Mozart aan de hand van sleutelscènes uit zijn strijd tussen genialiteit en menselijkheid. Een indrukwekkende prestatie.

… dat we in juni dankbaar afscheid namen van 11 personeelsleden die een nieuwe fase van hun leven startten? Gingen welverdiend met pensioen: **Christel Keeris**, **Daniëlle Robben**, **Dorothé Kenens**, **Hilde Hendrickx**, **Jef De Bie**, **Martine Exelmans**, **Rosemarie Jaenen**, **Yves Rubbrecht**, **Lana Kovalchuk**, **Els Mermans** en **Katrien Vervondel**.

… dat **Hanne Lenaerts** (HA, 2015) tijdens de Oost-Brabantse Pleitwedstrijd werd verkozen tot tweede laureaat? Op de koop toe sleepte zij de publieksprijs in de wacht. Voor de wedstrijd, die plaatsvond in het oude justitiepaleis van 's-Hertogenbosch, dompelde Hanne zich onder in het Nederlandse strafrecht. Proficiat!

… dat **Ellen Dhont** (VBK, 2018) exposeerde in Museum M in Leuven? Zij was vijf maanden te gast in de 'M-residentie'. Vanuit een fascinatie voor de vormgeving van educatieve werkbladen en hun onzichtbare impact op beeldvorming, verkent de kunstenares in haar schilderijen genderrollen, stereotypering en de constructie van identiteit.

… dat onze school in januari een cameraploeg van de VRT over de vloer had? Voor het programma **WinWin** namen twee klassen het tegen elkaar op in de Consumentencup, een quiz rond consumentenzaken. 6 Bedrijfsorganisatie haalde de trofee binnen, maar ook 'tegenstander' 6 Wetenschappen-Wiskunde speelde bijzonder knap.

… dat **Jeroen Raeijmaekers** (HA, 2015) de pers haalde als drijvende kracht achter de innovatie- en R&D-werking van het bedrijf Smurfit Westrock Van Mierlo in Turnhout? Hij vertaalt nieuwe klantvragen en strengere Europese verpakkingsregels naar slimme, werkbare verpakkingsoplossingen. Zo werkte hij mee aan de 'bag-in-box powergrip', een kartonnen alternatief dat flessen en jerrycans kan vervangen en tegelijk plastic en CO_2 sterk vermindert.

… dat **Jens Broes** (MU, 2018) de muziek componeerde voor de musical Alice in Wonderland? Het stuk ging in december in première in de Stadsschouwburg van Antwerpen. Naast componist was Jens ook repetent en mocht hij alle muziek aan de cast aanleren. Het was - na Little Liars Club en Doornroosje - de derde compositie die Broes maakte voor het entertainmentproductiehuis Deep Bridge.

… dat **Tristan Stieners** (CPO, 2022) zijn derde bachelorjaar aan de Modeacademie in Antwerpen met glans beëindigde? Enkele modeleerkrachten van het Heilig Graf bezochten de modeshow van de academie en konden zo zijn prachtige werken bewonderen én hun oud-leerling van harte feliciteren.

… dat we in onze avondacademie **Knappe Koppen** dit schooljaar weer twee straffe sprekers mochten verwelkomen? In november 2025 schetste **Lieve Lenaerts** (GL, 1980) hoe we een bewustzijn kunnen creëren rond bepaalde vooroordelen en hoopvol in diversiteit onderwijs kunnen organiseren. In februari 2026 beschreef **Yves De Bont**, oud-leerkracht en co-auteur van het boek *'Architectuur in de golden sixties. De Turnhoutse School uit 2012'* hoe we goede architectuur kunnen duiden.

… dat twee oud-leerlingen in augustus samen op het podium stonden tijdens Summer Sessions? **Barbara Dex** (MKL, 1193) en **Joris Van Rossem** (HW, 2009), alias Metejoor , gaven het beste van zichzelf tijdens dit muziekfestival in het hartje van Turnhout.

… dat **Lien Van de Water** (6 MT) de prestigieuze Taalunie-Schrijfwedstrijd won? Ze kreeg hiervoor een mooi geldbedrag van € 250 en haar column verscheen in 'De lage landen, Jong Neerlandistiek'. Voor deze bijzondere prestatie reikte Bie Van Deun, campusdirecteur, haar een certificaat 'speciale verdienste' uit.

… dat **Rik Van Gorp** (BV, 2018) in maart 2026 de vitrine vulde van de XYZ Lounge in Gent? Van Gorp onderzoekt culturele tradities en rituelen waarvan de vorm blijft bestaan, maar de oorspronkelijke betekenis is vervaagd of verschoven. Hij herschikt alledaagse fragmenten tot verstilde scènes die het vertrouwde subtiel ontregelen en ons laten nadenken over hoe betekenis ontstaat en weer kan verdwijnen.

… dat de oud-leerlingen die in **1960** zijn geboren en hun jeugdjaren doorbrachten in de lagere school van het Heilig Graf in Tongerlo een klasreünie organiseerden? Zij haalden op 14 maart 2026 samen herinneringen op in De Staminee in Oevel.

… dat **Marianne Van Ravestyn** (P1.K, 1979) op 5 december een van haar kunstwerken verkocht voor de kunstveiling Art4Diabetes in Arendonk? De opbrengst van die avond ging integraal naar diabetesonderzoek via de Diabetes Liga.

… dat **William Aragon** (PSW, 1994) op 6 en 10 maart kwam spreken in onze school? Met zijn enthousiaste vertelstijl nam hij leerlingen, leerkrachten, oud-leerkrachten en sympathisanten mee in zijn warme levensverhaal. Zijn relaas over het leven in El Salvador raakte, inspireerde en zette velen aan het denken over empathie, doorzettingsvermogen en zorg voor elkaar.

… dat onze school op zaterdag 17 januari deelnam aan **Turnhout by Night**? Deze sfeervolle belevenis-wandeling doorkruiste ook deze keer campus Patersstraat, waarbij weer andere plekjes werden getoond dan vorige keer. Maar liefst 10.000 bezoekers konden zo genieten van onze historische parel middenin de stad.

… dat **Stijn Geenen** (MW, 2001), zoon van An Cornelis, een documentaire over ouderenzorg in het gevangeniswezen regisseerde? 'Achter de tralies van de tijd' werd op 19 maart in Leuven vertoond - ingeleid door minister Verlinden en gevolgd door een debat in aanwezigheid van o.m. advocaat Walter Damen, met moderator Xavier Taveirne.

… dat **Khadhiya De Ceuster** (2AEO, 2023) voetbalt bij OH Leuven en met deze ploeg in oktober de allereerste Belgische overwinning in de Champions League behaalde? Er zit duidelijk ook sportief talent bij onze oud-leerlingen.

In gesprek met

Debby Wilsmen

Oud-leerling: Debby Wilsmen
Afstudeerrichting: Secretariaat-Talen (2000)
Woonplaats: Antwerpen
Beroep: Corporate woordvoerder & press relations specialist bij Tomorrowland

Debby Wilsmen volgde tot het jaar 2000 Secretariaat-Talen. Vandaag is ze woordvoerder van Tomorrowland, een van de meest iconische muziekfestivals ter wereld. Ze staat in voor de perscommunicatie en neemt ook de interne en corporate communicatie op zich. In dit interview blikt Wilsmen terug op haar schooltijd en neemt ze ons mee achter de schermen van haar boeiende en vaak hectische job.

Bedankt om tijd te maken voor dit interview, Debby! Je zat eind jaren '90 op onze school. Hoe kijk je terug naar die periode?

Ik had een heel fijne tijd in het Heilig Graf en kijk er met een warm gevoel op terug. Ik woonde in Merksplas en vond het geweldig om naar de stad te komen en nieuwe mensen te leren kennen. Ik maakte er vrienden die ik nog altijd af en toe hoor of zie. Secretariaat-Talen was een kleine klas en dat vond ik heel tof. Binnen een duidelijk kader kregen we veel ruimte om te groeien en creatief te zijn. Ik ging met plezier naar school, heb er veel geleerd en ontdekte er ook wat ik later graag wilde doen.

Dat is fijn om te horen. Zijn er bepaalde vakken of leerkrachten die jou zijn bijgebleven?

Zeker! We hadden heel gepassioneerde leerkrachten Engels, Nederlands, Duits en kantoortechnieken. In de lessen Nederlands, bij mevrouw Paulussen, gingen we creatief te werk en kreeg ik echt goesting om te schrijven.
Ook de lessen Duits van meneer Goossens herinner ik me nog levendig! Hij was een goede, maar ook vrij strenge leerkracht. Zo begon hij elke les met de vraag of je afgelopen zondag naar de kerk was geweest. Ik had plezier in het leren van de taal en kreeg de smaak voor Duits te pakken. Ik heb in de hogeschool trouwens heel bewust terug Duits gekozen en start binnenkort terug met een cursus Duits.

Een eeuwige student dus! Volgde je ook een talenopleiding nadat je bij ons afstudeerde?

Ik koos voor Communicatiebeheer met de optie Pers & voorlichting. Ik wou journalist worden, want ik schrijf heel graag, maar omdat ik journalistiek wat te beperkt vond - wat eigenlijk helemaal niet zo is - werd het uiteindelijk toch PR en nu werk ik dus ook in die sector.

Welke carrièrewegen nam je nog voordat je bij Tomorrowland belandde?

Ik deed mijn stage voor de hogeschool bij Vitaya, een zender die nu niet meer bestaat. Nadien kwam ik meteen in de perswereld terecht. Ik werkte voor een persbureau dat mode- en lifestylemerken vertegenwoordigt. In 2009 werd ik zelfstandige en was mijn eerste klant Tomorrowland, waar ik alle persrelaties voor mijn rekening nam. In 2023 gaf ik alle andere klanten door aan mijn partner en besliste ik om fulltime voor Tomorrowland te werken.

Is woordvoerder voor jou dé droomjob?

Ik ben heel graag bezig met alles wat met media en pers te maken heeft, maar dat is niet het enige dat ik graag doe. Ik deed na mijn opleiding aan het Heilig Graf stage als directie-assistente en ook dat vond ik heel tof. Ik ben iemand die graag zaken voor anderen regelt, dat doe ik in mijn huidige job eigenlijk ook. Ik vind het fijn om met mensen in contact te komen en daar ook iets voor te kunnen betekenen.

Hoe ziet een gemiddelde dag er voor jou uit?

Mijn job bestaat vooral uit schrijven, bellen, informeren en contacten leggen met journalisten. Meestal start ik mijn dag met het lezen van kranten en ga ik na wat de hoogtepunten van de dag zijn. Verder is mijn dag heel gevarieerd en ook sterk afhankelijk van de actualiteit. Om een idee te hebben: vandaag heb ik een persbericht opgemaakt over een resort van Tomorrowland in Dubai waar we volgend weekend de laatste avond ingaan. Dat bericht verstuurde ik naar journalisten in het Midden-Oosten en enkele reisjournalisten. Gelijktijdig communiceerde ik intern, zodat ook de medewerkers op de hoogte zijn. Daarnaast ben ik een persconferentie in Azië aan het voorbereiden waarvoor ik deze ochtend een *call* had met een ploeg in Thailand. Verder ben ik ook bezig met de communicatie rond de ticketverkoop voor Tomorrowland Belgium.

Dat is een hele boterham. Werk je hiervoor samen met een team?

Niet echt. Ik schakel wel geregeld freelancers in en werk in het buitenland met persbureaus, zoals in Brazilië en binnenkort ook in Thailand. Het Frans en Belgisch festival neem ik volledig voor mijn rekening, evenals persrelaties in de EU en VS.
Sinds kort heb ik één collega die de lifestylecommunicatie opneemt. Tomorrowland heeft een assortiment van kaarsen, kleren, boeken, meubels ... Om die producten goed in de markt te zetten, is het belangrijk om een duurzame relatie uit te bouwen met de lifestylepers. Daar had ik onvoldoende tijd voor, dus ik ben blij dat zij dat takenpakket heeft overgenomen. Daarnaast helpt een starter me bij de interne communicatie - zoals medewerkers informeren, krantjes maken en het intranet aanvullen met foto's - en praktische pershandelingen zoals accreditaties opvolgen, knipselrapporten maken, enzovoort.

Ben je als woordvoerder steeds tot in detail voorbereid of moet je ook wel eens improviseren?

Alles wat ik als woordvoerder vertel, heb ik ooit al eens voorbereid op papier. De kritische vragen die journalisten mij stellen, heb ik vooraf al eens aan mezelf gesteld en in verschillende talen een antwoord op geformuleerd. Bij een crisis, zoals de brand vorige zomer, had ik veel minder tijd om me voor te bereiden, maar ik doe deze job al zo lang dat ik intussen wel kan inschatten welke vragen er op mij af zullen komen.

Ervaar je veel stress in de job?

De job is wat te vergelijken met die van een journalist: het nieuws stopt nooit, je staat altijd 'aan'. Ik heb hiermee leren omgaan. Ik heb geleerd om te relativeren en te beseffen dat een journalist ook maar zijn job doet en elke dag een krant moet vullen of een nieuwsbulletin op de radio of TV moet krijgen. Maar ik durf ook grenzen trekken. Als het ontzettend druk is of als ik eens een mindere dag heb en een journalist geen dringende vragen heeft, durf ik voorstellen om schriftelijk te antwoorden of op een ander moment in gesprek te gaan. Zo moet ik niet permanent 'aan' staan.

Gaan ze daarin mee?

Niet altijd, maar meestal wel. Ze begrijpen gelukkig wel dat ik ook eens nood heb aan een vrij weekend of vakantie. *(Denkt na)* Wat me misschien nog het meeste stress bezorgt, is dat je nooit echt alles in de hand hebt. Uiteindelijk beslist de journalist of eindredacteur wat er met je boodschap gebeurt en dat hangt sterk af van de actualiteit. Als Trump weer iets geks doet - en die kans is groot - dan krijgt dat nieuws al snel voorrang op jouw verhaal.

Je kreeg veel lof over je crisiscommunicatie tijdens Tomorrowland België vorige zomer. Hoe kijk je zelf terug naar die periode?

Goh, dat was zo'n rollercoaster dat ik niet eens meer weet hoe alles precies verlopen is. Ik ging van de ene crisis naar de andere: eerst de brand, daarna het overlijden van een festivalganger, vervolgens de aanhouding van Israëlische militairen op het festival en een week later de situatie rond Israëlische dj's. Het bleef maar doorgaan. Ik kon de knop toen niet meer uitzetten. Op een bepaald moment werd ik 's nachts wakker en dacht ik dat er cameraploegen in mijn gang stonden. Toen heb ik mezelf verplicht om even rust te nemen.

Dat begrijp ik. Hoe haal jij voldoening uit je job?

Ik vind het altijd fijn als medewerkers mee zijn in het verhaal. Als collega's enthousiast reageren omdat ze goed geïnformeerd zijn, doet me dat oprecht deugd. Ook wanneer journalisten appreciëren hoe we een verhaal samen uitwerken, geeft die erkenning veel voldoening.

Waar zie jij jezelf over tien jaar?

Als je dat bij Tomorrowland vraagt, zeggen ze wellicht dat ik dan een team van twintig mensen aanstuur - dat is daar wel de ambitie. (lacht) Zelf vind ik het moeilijk om dit nu al te voorspellen. Ik vroeg onlangs nog aan Michiel Beers *(medeoprichter van Tomorrowland, nvdr)* of hij vond dat mijn houdbaarheidsdatum aan het verstrijken was. Hij zei me toen: "Jij verstrijkt samen met mij". De kans is dus groot dat ik over tien jaar nog steeds op dezelfde stoel zit. Al kan ik me wel voorstellen dat het team dan uitgebreid zal zijn en mijn expertise voornamelijk in corporate en crisiscommunicatie zal liggen.
Soms fantaseer ik ook wel eens over woordvoering voor een niet-commerciële organisatie, zoals een ngo die strijdt voor een doel. Dan kan ik mijn expertise inzetten om de wereld wat mooier of beter te maken. Dat zou me zeker voldoening geven.

Een mooie ambitie! Nog veel succes gewenst met je verdere carrière, Debby. We blijven je vanop de zijlijn met interesse volgen!

In gesprek met

Mia Suykerbuyk

Oud-leerling: Mia Suykerbuyk
Afstudeerrichting: Grieks (1980)
Woonplaats: Essen
Beroep: Ere-afdelingsvoorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen

We verwelkomden onlangs oud-leerling Mia Suykerbuyk uit Essen, voormalig afdelingsvoorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen (afdeling Turnhout). Sterk onder de indruk van haar loopbaan gingen we met haar in gesprek. Een verhaal over internaatsjaren, een rechtbank op mensenmaat en de evolutie binnen justitie.

Welkom terug op uw oude school, mevrouw Suykerbuyk. U studeerde in 1980 bij ons af in de opleiding Grieks. Wat herinnert u zich nog van die tijd?

Ik kijk met veel warmte terug op mijn schooljaren. Het schooltoneel onder leiding en regie van Bert Van Eekert blijft me bijvoorbeeld sterk bij: we speelden meermaals een stuk van Bertold Brecht in de Warande en dat was telkens bijzonder. Ook enkele leerkrachten zijn me bijgebleven, zoals Magda Kenis voor Grieks, die met veel overtuiging en stijl lesgaf, en Herman Willems die het vak geschiedenis inspirerend kon brengen.

U zat ook zeven jaar op internaat. Hoe heeft u die periode ervaren?

De zusters waren streng, maar dat paste bij die tijd. We sliepen in kamers - gelukkig geen kleine "chambrettes" - en per jaar zaten we samen op een gang, met een surveillante die alles in 't oog hield. Het dagritme lag vast: ontbijt, 's middags warm eten in de refter, om vier uur een koek en 's avonds nog een maaltijd, met vooral veel studietijd tussendoor. Af en toe mochten we tv kijken, zoals Happy Days of het nieuws. Ik heb er fijne herinneringen aan en met sommige oud-klasgenoten heb ik nog altijd contact.

Fijn om dat te horen. Bent u meteen Rechten gaan studeren?

Inderdaad. Ik deed mijn kandidaturen aan UFSIA in Antwerpen en mijn licentiejaren aan KU Leuven.

Hoe is uw carrière verlopen?

Ik ben mijn loopbaan gestart aan de balie - net zoals mijn vader - en heb vijftien jaar als advocaat gewerkt. Ik had ook een deeltijdse opdracht als assistent recht in de eerste kandidatuur Rechten. Na verloop van tijd kreeg ik de kans om deel te nemen aan het examen voor de magistratuur. Ik dacht: ik probeer het gewoon en ik slaagde. Omdat het attest maar zeven jaar geldig was, moest ik binnen die termijn beslissen of ik effectief de overstap zou maken. Er waren vacatures in Turnhout en Antwerpen; ik heb voor beide plaatsen gesolliciteerd, maar koos uiteindelijk bewust voor Turnhout. Daar heb ik vervolgens 25 jaar met veel inzet en plezier gewerkt, tot ik eind 2024 met pensioen ging.

U werd ook voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen, Afdeling Turnhout.

Klopt, de laatste zes jaar - van 2018 tot 2024 - was ik voorzitter. Dat was een intense, maar ook heel boeiende periode. Sinds 2014 is de rechtbank gefuseerd met Mechelen en Antwerpen. Dat betekende veel overleg, onder meer in het directiecomité. Als voorzitter van Turnhout vergaderde ik om de twee weken met de voorzitters van Mechelen en Antwerpen. We bespraken de noden, taakverdeling en de algemene werking van onze rechtbank.

Hebt u veel stress ervaren in die functie?

Soms wel, vooral door het personeelstekort. Als iemand uitviel, moest je meteen oplossingen zoeken, zodat de werking niet stilviel. Dat bracht uiteraard druk met zich mee, zeker op piekmomenten. Tegelijk hielp het enorm dat de sfeer in Turnhout zo goed is: een hecht team, korte lijnen en een rechtbank op mensenmaat. We werkten hard en efficiënt, met de voeten op de grond en zonder veel 'poeha'.

Hoe groot was uw team?

We hadden ongeveer 80 medewerkers: een 16-tal rechters, maar ook griffiers, administratief personeel, bodes, onderhoudsmedewerkers en andere ondersteunende functies.

Waar kijkt u met trots op terug?

Ik ben best trots dat ik slaagde voor het magistratenexamen, want dat lukt niet iedereen. Die stap betekende ook een grote verandering: als advocaat verdedig je het standpunt van je cliënt, maar als rechter moet je knopen doorhakken en beslissingen nemen. Die verantwoordelijkheid heb ik altijd heel ernstig genomen.

"In familiezaken voel je vaak wat juist is, zeker als er kinderen bij betrokken zijn."

Vond u het soms moeilijk om het juridische en het menselijke te combineren?

In het begin is dat zoeken en twijfel je wel eens; dat is normaal. In familiezaken voel je vaak snel aan wat het beste is, zeker wanneer er kinderen bij betrokken zijn. De uitdaging zit dan in hoe je dat juridisch correct én menselijk brengt. Daarom ben ik ook zo'n voorstander van kamers voor minnelijke schikking: daar moedig je mensen aan om via overleg en bemiddeling zelf tot een oplossing te komen. Dat werkt vaak het best, omdat het draagvlak groter is en het voor iedereen minder zwaar weegt.

Staat het welzijn van het kind nu meer centraal dan vroeger?

Ja, zo heb ik dat toch ervaren. Vroeger kwamen vechtscheidingen vaker voor en raakten kinderen te gemakkelijk op de achtergrond. Vandaag ligt de focus sterker op hun welzijn.

U behandelde niet alleen familiezaken, toch?

Klopt. Naast familiezaken deed ik ook burgerlijke dossiers, zoals bouwgeschillen, contractuele discussies of factuurkwesties. Daarnaast sprong ik, wanneer dat nodig was, ook wel eens bij in de raadkamer en op de correctionele zittingen. Een boeiende afwisseling.

Zijn er veel vrouwen actief in justitie?

Ja, absoluut. Vandaag hoor ik dat de opleiding Rechten voor ongeveer driekwart uit vrouwen bestaat. Ook in mijn omgeving was dat duidelijk: bij ons waren 12 van de 16 rechters vrouw. Ik heb dus nooit het gevoel gehad dat ik als vrouw extra moest vechten om door te groeien.

Gelukkig maar. Welke eigenschappen heeft iemand nodig om een job als magistraat vol te houden?

Je hebt zeker doorzettingsvermogen nodig, want de werkdruk is hoog en dossiers kunnen lang aanslepen. Daarnaast is relativeringsvermogen belangrijk: je mag het werk niet constant mee naar huis nemen en je moet kunnen blijven functioneren, ook als de emoties hoog oplopen. Maar nog het meest essentieel is menselijkheid. Achter elk dossier zitten mensen met een verhaal, en net daarom moet je niet alleen juridisch correct, maar ook met respect, luisterbereidheid en empathie kunnen handelen.

Als u terugblikt op uw carrière, zijn er dan zaken die u anders zou hebben aangepakt?

Misschien zou ik me in bepaalde situaties minder druk maken. Je wil alles goed doen en je voelt je verantwoordelijk voor de werking, zeker als er veel op je bord ligt. Achteraf bekeken had ik soms meer moeten denken: "dit komt wel goed, stap voor stap". Maar dat is achteraf natuurlijk makkelijk gezegd. Op het moment zelf doe je wat nodig is, met de middelen en de tijd die je hebt.

Is er iets dat u mist uit uw carrière, nu u met pensioen bent?

Ik mis vooral de collega's en de samenwerking: het overleg, de gesprekken tussendoor en het gevoel dat je samen een team vormt. Ook het netwerk in Turnhout laat een leegte achter: je hebt door de jaren heen sterke professionele contacten opgebouwd met de balie, het parket en andere partners.
Ik geniet nu wel van mijn kinderen en kleinkinderen die in Brugge, Polen en Brussel wonen. Samen met mijn man heb ik nu tijd om hen te bezoeken en te verwennen.

Welke raad heeft u voor jongeren met juridische ambities?

Lees zoveel als je kan, dat is zo verrijkend. Wees ook kritisch. Neem informatie niet zomaar aan, stel vragen, check bronnen en durf verschillende standpunten naast elkaar te leggen. En probeer altijd met nuance naar zaken te kijken: conflicten zijn zelden zwart-wit. Achter elk dossier zit een context en een menselijk verhaal. Net daarom is het belangrijk om zorgvuldig te oordelen, helder te argumenteren en tegelijk empathisch te blijven.

Dank u wel voor dit openhartige gesprek, mevrouw Suykerbuyk. We wensen u van harte nog een boeiende pensioentijd toe.

Uw lief **en leed**

Overlijdens
oud-leerlingen, -personeelsleden en familieleden

2024

JULI (aanvulling)
26 Rachel Van Rooy (85j.), oud-collega

2025

JANUARI
05 Leo Dierckx (87j.), schoonvader van Marita Heyns
14 Lisbet Driesen (72j.), moeder van Tinne Maes
23 Louisa Penxten (90j.), stief-grootmoeder van Stephanie Willems

FEBRUARI
02 Els Gladines (83 j.), moeder van Inge de Backker
03 Ria Roels (81 j.), schoonmoeder van Bart Denaux
03 Hugo De Visscher (72j.), vader van Nico De Visscher
03 Paul Ickx (79j.), oud-collega Patersstraat
05 Yoke De Beer (71j.), schoonmoeder van Dorien de Kroon
07 Denise De Backer (85j.), moeder van Katrien Verstappen
09 Jan Nagels (105j.), vader van Kristin Nagels
12 Leona Willems (79j.), moeder van Miranda Verrekt
13 Louis Huybregts (87j.), vader van Marie-Ann Huybregts
20 Frans De Meyer (96j.), grootvader van Inge Moonen

MAART
15 Willy Keustermans (79j.), vader van An Keustermans
18 Johanna Lismont (77j.), oud-collega
25 Lieve De Vos (90j.), oud-collega
30 Julienne van Sande (95j.) , moeder van Jef van Den Bosch

APRIL
02 Lea Van den Broeck (83j.), oud-collega
06 Jef Swinnen (84j.), schoonvader van Heidi Van Bergen
07 Nan Wellens (87j.), moeder van Leen Aerts
14 Annemie Boonen (86j.), vrouw van Rik Vandecruys
14 Zuster Ignatia (102j.), Marie Josée Alfonsine Vaneerdewegh, kannunikes van het Heilig Graf te Tongerlo
15 Walter Vleugels (69j.), stiefvader van Karolien Janssens
17 Jef Van Vugt (87j.), vader van Erna Van Vugt
22 Annemie Megens (62j.), zus van Gaby Megens
25 Clara Proost (86j.), oud-collega kleuterschool Vosselaar

MEI
06 André Berghmans (85j.), oud-collega normaalschool
16 Joanna Vets (88j.), moeder van Ludwine Verlinden
27 Irène Boonkens (100j.), oud-collega

JUNI
08 Kathleen Van Bergen (49j.), zus van Heidi van Bergen, schoonzus van Kim Goris
08 Magda Proost (89j), oud-collega
19 Gaby Hermans (95j.), grootmoeder van Joke Janssen
20 Eric Vanlommel, vader van Jitse Vanlommel
24 Constantia Vreys (95j.), schoonmoeder van Martine Moors
28 Elisa Joosten (94j.), schoonmoeder van Michèle Tournier

JULI
07 Hilde Hofkens (82j.), oud-collega
07 Rik Gijsbrechts (70j.), echtgenoot van Lana Kovalchuk
08 Louis van Snick (94j.), grootvader van echtgenoot van Kim Van der Veken

AUGUSTUS
02 Lena Vanaken (89j.), schoonmoeder van Patrick Buysse
08 Marc Peeters (62j.), schoonvader van Liesbeth Robeyns
14 Jan Hens, echtgenoot van Hilde Stevens
15 Jules Lyssens (11j.), leerling basisschool Vosselaar
24 Maai Walbers (92j.), oud-collega
26 Eddy Van Clauvenbergh (66j.), echtgenoot van Cathy Verboven
Lydie Haesendonckx, oud-collega kleuterschool Tramstraat

SEPTEMBER
25 Paula Geudens (79j.), moeder van Kathleen Monden
27 Jos Leyten (77j.), schoonvader van Ellen Van Cantfort

OKTOBER
09 Annemie Van Vaerenbergh (82j.), oud-collega
13 Mil Peys (88j.), schoonvader van Emmy Daems
13 Alic Van Echelpoel (79j.), schoonvader van Ticha Neyrinck
14 Magda Vanormelingen, oud-collega
16 Rika Bordo (78j.), oud-directeur secundair Apostoliekenstraat
29 Ivo Carette (76j.), broer van Lutgard Carette
29 Roger de Decker (81j.), grootvader van Manon Vereecken

NOVEMBER
03 Jos Van Gorp, vader van Nancy Van Gorp
13 Angèle de Groof (80j.), oud-collega lerarenopleiding
26 Ida van Gerven (89j.), oud-collega basisschool Vosselaar, zus van Zuster Mia Van Gerven
29 Brigitte Raymaekers, moeder van Charlotte Pelckmans

2025

DECEMBER
07 Gie Luyts (79j.), grootvader van Kwinten van Bourgonie
07 Paula Van Mechelen (96j), grootmoeder van Joost Appels
20 Kris Luyts (73j.), echtgenote van Dries Proost
22 Louis Dekelver (86j.), vader van Els Dekelver
25 Jenthe Van Opstal (38j.), oud-leerling
25 Maria Beyers (90j.), moeder van Anne-Mie Boden
29 Anna Vanspringel (92j.), grootmoeder van Lotte Van Gorp
31 Mariet De Proost (48j.), oud-leerling

2026

JANUARI
03 Jozef Hermans (87j.), vader van Inge Hermans
05 Mil Willems (94j.), grootvader van Elke Willems
06 Eduard Machielsen (86j.), grootvader van Joachim Machielsen
08 Eric Mulkens (60j.), broer van Edith Mulkens
10 Lia Van den Dungen (71j.), moeder van Tine Wens
15 priester Leon Mariën (89j.), oud-collega

FEBRUARI
06 Denise Willemsen (89j.), moeder van Christel Kox
07 Corrie Frijters (90j.), moeder van Patrick Meeusen en schoonmoeder van Martine Lievens

MAART
18 Rosette Broeckx (87j.), oud-collega
20 Else Slockers (95j.), moeder van Edith Verboven

Geboortes

(klein)kinderen van oud-leerlingen en (oud-)personeelsleden

2025

JANUARI
- ♥ **César**, kleinzoon van Chris Mertens

MAART
- ♥ **Felix**, zoon van Gwenn Baeyens
- ♥ **Menno**, zoon van Heleen Vanhemelryck en Jeroen Verdyck en kleinzoon van Kristien Van Eekert
- ♥ **Eppo**, kleinzoon van Josette Corstjens

APRIL
- ♥ **Niel**, kleinzoon van Kris Geivers
- ♥ **Niene**, kleindochter van Marita Heyns
- ♥ **Clara**, kleindochter van Ludwine Verlinden
- ♥ **Warre**, zoon van Stienne Blockx
- ♥ **Vik**, kleinzoon van Leen Cooremans en achterkleinzoon van Mieke Vos
- ♥ **Lune**, dochter van Charlotte Pelckmans
- ♥ **Alice**, kleindochter van Bart Denaux

MEI
- ♥ **Achille**, kleinzoon van Martine Willemsens

JUNI
- ♥ **May**, dochter van Soetkin Gielen
- ♥ **Moira**, kleindochter van Edith Verboven

JULI
- ♥ **Ties**, kleinzoon van Marita Heyns
- ♥ **Fonne**, kleinzoon van Betty Weyns
- ♥ **Leo**, kleinzoon van Kristin Nagels

SEPTEMBER
- ♥ **Floris**, kleinzoon van Marjan Van Hout
- ♥ **Emilia**, kleindochter van Erna Van der Flaes

OKTOBER
- ♥ **Laureline**, kleindochter van Els Verschueren

NOVEMBER
- ♥ **Pol**, zoon van Annelore Van Eyken
- ♥ **Egon**, zoon van Chris Van Calster

DECEMBER
- ♥ **Mara**, dochter van Anne op de Beeck
- ♥ **Olivier**, zoon van Cedric Van Nederkassel
- ♥ **Charles**, zoon van Evelien Broeckx
- ♥ **Livia**, dochter van Ellen Daems

2026

JANUARI
- ♥ **Marie**, dochter van Charlotte Vanhoof en kleindochter van Natascha Vanhulsel
- ♥ **Stella**, kleindochter van Katrien Vervondel

MARIE

MAY

LEO

STELLA

ACHILLE

Ontmoeting oud-leerlingen

We organiseren dit jaar opnieuw een reünie van oud-leerlingen. We nodigen iedereen van harte uit op volgende evenementen:

Oud-leerlingendiner

voor oud-leerlingen die afstudeerden vóór 1980

Datum: woensdag 20 mei 2026 | van 12 tot 16 uur
Locatie: voormalige kloosterliving, campus Patersstraat

12 uur: diner in de voormalige kloosterliving
Tot 16 uur: rondleiding (op vraag) om nostalgische plekjes in de school te herontdekken

Gelieve voor het tafeldiner € 40 over te schrijven op:
IBAN-nummer: BE12 4134 1271 9192
BIC: KREDBEBB (vzw Instituut van het Heilig Graf)
Vermeld: 'middagmaal oud-leerlingendag voor [uw naam], [aantal] jaar afgestudeerd in [gevolgde studierichting]'.
Jubilarissen vermelden: 'Middagmaal jubilee oud-leerlingendag enz.'.

We ontvangen deze storting graag vóór 1 mei 2026, zodat we tijdig de nodige culinaire voorbereidingen kunnen treffen. De overschrijving geldt als inschrijving.

Oud-leerlingenavond

voor alle oud-leerlingen, jong en oud!

Datum: vrijdag 24 april 2026 | van 20 tot 24 uur
Locatie: Lerarenkamer campus Patersstraat & Overdekte hal campus Klinkstraat

Alle oud-leerlingen van campus Patersstraat en Klinkstraat zijn welkom op vrijdagavond 24 april!
De voormalige living van de zusters op campus Patersstraat en de overdekte hal op campus Klinkstraat worden omgetoverd tot een gezellig praatcafé. Zo heeft jong en oud de kans om elkaar te ontmoeten en bij te babbelen. Op verzoek zijn er ook rondleidingen mogelijk in de school en het internaat.

Gelieve je aanwezigheid te bevestigen via secundair.heilig-graf.be/oudleerlingenavond of telefonisch op het nummer 014 41 54 68.

Hou ende Trou-belangen

Hou ende Trou, het contactblad voor de oud-leerlingen en vrienden van het Heilig Graf van Turnhout, is een jaarlijks magazine dat wordt bezorgd aan nieuwe abonnees en alle bestaande abonnees die hun bijdrage voor het vorige jaar betaalden.

De betaling van Hou ende Trou gebeurt na ontvangst van het magazine. Een abonnement kost €8 (buitenland: €15). Gelieve het abonnementsgeld zo spoedig mogelijk en uit eigen beweging te storten op:

IBAN-nummer BE12 4134 1271 9192
BIC: KREDBEBB (vzw Instituut van het Heilig Graf)
Vermelding: 'Hou ende Trou', je (meisjes)naam en je volledig adres.

Is jouw adres gewijzigd? Gelieve dit te laten weten via het nummer 014 41 54 68 of via info@heilig-graf.be.

Alvast hartelijk dank!

We zien én horen je graag op:

www.facebook.com/heilig.graf.turnhout
www.facebook.com
> Groep 'Heilig Graf oud-leerlingen'

www.instagram.com/heilig_graf_turnhout

www.tiktok.com/@heilig.graf.turnhout

www.linkedin.com/company/heilig-graf

www.youtube.com/HeiligGrafSecundair

Volg ons op:

www.heilig-graf.be

v.u. Hilde Robrechts, Patersstraat 28, Turnhout | met dank aan vele sympathisanten voor de artikels & foto's